

ACTA DE LA COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

Sessió d'11 de febrer de 2019

A la sala President Lluís Companys de la casa de la ciutat, l'11 de febrer de 2019, s'hi reuneix la COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS, sota la presidència de la Ima. Sra. Gemma Sendra i Planas. Hi assisteixen les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Laia Ortiz Castellví, Laura Pérez Castaño, Josep Maria Montaner Martorell, Maite Fandos i Payà, Irma Rognoni i Viader, Mercè Homs i Molist, Marilén Barceló Vereá, Carmen Andrés Añón, Alberto Villagrasa Gil, Maria Rovira Torrens, Gerard Ardanuy i Mata i Juanjo Puigcorbé i Benaiges, assistits per l'assessora jurídica, Sra. Teresa Ordóñez Rivero, que actua per delegació del secretari general i que certifica.

També hi són presents les Imes. Sres. Francina Vila i Valls, Montserrat Benedí i Altés i Gala Pin Ferrando i l'Im. Sr. Jaume Ciurana i Llevadot.

Igualment, són presents els Srs.: Miquel Àngel Essomba i Gelabert, comissionat d'Educació, Infància i Joventut; Joan Subirats i Humet, comissionat de Cultura; Javier Pascual Gurpegui, gerent de Recursos Humans i Organització, i Xavier Olivella Echevarne, gerent de l'Institut Barcelona Esports.

Excusa la seva absència la Ima. Sra. Mercedes Vidal Lago.

No hi és present l'Im. Sr. Koldo Blanco Uzquiano.

S'obre la sessió a les 9.36 h.

I) Aprovació de l'acta de la sessió anterior

S'aprova.

II) Part Informativa

a) Despatx d'ofici

En compliment del Decret d'Alcaldia, de 13 de juny de 2015, ES COMUNIQUEN les resolucions següents:

1.- (20160181)

Del primer Tinent d'Alcaldia, de 31 de desembre de 2018, que autoritza la despesa de 1.200,84 euros amb càrrec al Pressupost de 2018 i 2019 per ampliar l'import del contracte formalitzat entre l'Ajuntament de Barcelona i Dalbergia, SL, en relació a l'arrendament del local situat al carrer Consell de Cent, 425-427.

- 2.- Del primer Tinent d'Alcaldia, de 31 de desembre de 2018, que autoritza la despesa de 2.999,76 euros amb càrrec al Pressupost de 2018 per ampliar l'import del contracte formalitzat entre l'Ajuntament de Barcelona i Inmaculada Ciller i Ferran, en relació a l'arrendament del local situat a l'avinguda Meridiana, 197 baixos i entresol.
- 3.- (20180421)
Del primer Tinent d'Alcaldia, de 31 de desembre de 2018, que concerta, amb efectes de l'1 de gener de 2019, l'arrendament del local situat als baixos de l'immoble situat al carrer de Can Bruixa, 7-11, a la societat Vitrulan, SLU per una renda mensual de 6.200,00 euros (IVA no inclòs), i autoritza la despesa de 360.096,00 euros per als exercicis 2019-2022.
- 4.- (20180422)
Del primer Tinent d'Alcaldia, de 31 de desembre de 2018, que concerta, amb efectes de l'1 de gener de 2019, l'arrendament del local situat als baixos i al principal 1a i 2a de l'immoble situat a la plaça de la Vila de Gràcia, 6, a la societat Capdevila i CIA, CB per una renda mensual de 5.100,00 euros (IVA no inclòs), i autoritza la despesa de 296.208,00 euros per als exercicis 2019-2022.
- 5.- (20180423)
Del primer Tinent d'Alcaldia, de 31 de desembre de 2018, que concerta, amb efectes de l'1 de gener de 2019, l'arrendament del local situat a l'avinguda Meridiana, 238-240, a la societat Park-Quel, SL per una renda mensual de 4.133,00 euros (IVA no inclòs), i autoritza la despesa de 300.055,80 euros per als exercicis 2019-2023.
- 6.- (50002/16) Districte de Sarrià-Sant Gervasi
Del gerent municipal, de 31 de desembre de 2018, que acorda la continuïtat i amplia la despesa del contracte de la gestió, dinamització i coordinació de les activitats de l'espai Petit Drac, durant els anys 2016-2018, adjudicat a ABS Asociación Bienestar y Desarrollo.
- 7.- (232/2016) Districte d'Horta-Guinardó
Del gerent municipal, de 31 de desembre de 2018, que amplia l'autorització i disposició de despesa per la continuïtat del servei del contracte de la direcció, promoció, dinamització i organització de les activitats del centre cívic Guinardó, i disposar-la a favor de Progress, Projectes i Gestió de Serveis Socials, per a l'exercici 2019, i per un import de 104.289,13 euros.
- 8.- (233/2016) Districte d'Horta-Guinardó
Del gerent municipal, de 31 de desembre de 2018, que amplia l'autorització i disposició de despesa per la continuïtat del servei del contracte de la direcció, promoció, dinamització i organització de les activitats del centre cívic Casa Grogà, i disposar-la a favor de QSL Serveis Culturals, S.L.U., per a l'exercici 2019, i per un import de 138.820,00 euros.
- 9.- (1065/2018) Districte de Sant Andreu
Del gerent municipal, de 29 de gener de 2019, que adjudica la concessió de serveis per a la gestió i explotació dels serveis del poliesportiu municipal Torres i Bages a Secció Esportiva Sant Joan de Mata amb mesures de contractació pública responsable.
- 10.- (20151002) Districte de Sant Martí
Del gerent municipal, de 29 de gener de 2019, que compensa econòmicament al concessionari per tal de restablir l'equilibri econòmic-financer de la gestió i explotació centre cívic Parc

Sandaru i casal de gent gran; i disposa la despesa a favor de la Fundació Pere Tarrès, per a l'exercici 2018 i per un import de 283,52 euros.

Acord de la Comissió de Govern de 10 de gener de 2019:

- 11.- (137/2018) APROVAR el conveni de col·laboració entre Barcelona Activa, l'Hospital Universitari Vall d'Hebron i l'Ajuntament de Barcelona, mitjançant el Districte d'Horta-Guinardó, per a la realització i desenvolupament del projecte "Punts d'Informació d'Ocupació de la Ciutat", de conformitat amb la normativa reguladora dels expedients d'autorització de l'atorgament de convenis administratius amb altres administracions públiques i institucions aprovada per decret d'Alcaldia el 27 d'abril de 2011; FACULTAR el senyor Eduard Vicente Gómez, Gerent del Districte d'Horta-Guinardó per a la signatura del Conveni. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

Acords de la Comissió de Govern de 24 de gener de 2019:

- 12.- (20149202) COMPENSAR econòmicament al concessionari per tal de restablir l'equilibri econòmic-financer de la gestió de serveis públics, en la modalitat de concessió, per a la gestió i explotació del Centre Cívic Urgell, concessió número 14C00013. AUTORITZAR, DISPOSAR i OBLIGAR la despesa de 6.790,76 euros, amb càrrec a la partida pressupostària que s'indica en aquest mateix document, a Ludic 3, SCCL amb NIF F60475902, en concepte de pagament a compte, per a quotes a tallers aturats CC Urgell de 2018, sens perjudici dels posteriors reajustaments o devolucions que corresponguin, i d'acord amb la mesura de govern M0711/5998 de 27 de març de 2009. DONAR-NE compte a la Comissió Drets Socials, Cultura i Esports.
- 13.- (20169201) COMPENSAR econòmicament al concessionari per tal de restablir l'equilibri econòmic-financer de la gestió de serveis públics, en la modalitat de concessió, per a la gestió i explotació del Centre Cívic Casa Elizalde, concessió número 15C00017. AUTORITZAR, DISPOSAR i OBLIGAR la despesa de 8.435,23 euros, amb càrrec a la partida pressupostària que s'indica en aquest mateix document, a Ludic 3, SCCL amb NIF F60475902, en concepte de pagament a compte, per a quotes a tallers aturats CC Casa Elizalde de 2018, sens perjudici dels posteriors reajustaments o devolucions que corresponguin, i d'acord amb la mesura de govern M0711/5998 de 27 de març de 2009. DONAR-NE compte a la Comissió Drets Socials, Cultura i Esports
- 14.- (20169202) COMPENSAR econòmicament al concessionari per tal de restablir l'equilibri econòmic-financer de la gestió de serveis públics, en la modalitat de concessió, per a la gestió i explotació del Centre Cívic Golferichs, concessió número 15C00019. AUTORITZAR, DISPOSAR i OBLIGAR la despesa de 7.579,38 euros, amb càrrec a la partida pressupostària que s'indica en aquest mateix document, a Ludic 3, SCCL amb NIF F60475902, en concepte de pagament a compte, per a quotes a tallers aturats CC Golferichs de 2018, sens perjudici dels posteriors reajutaments o devolucions que corresponguin, i d'acord amb la mesura de govern M0711/5998 de 27 de març de 2009. DONAR-NE compte a la Comissió Drets Socials, Cultura i Esports.
- 15.- (20169203) COMPENSAR econòmicament al concessionari per tal de restablir l'equilibri econòmic-financer de la gestió de serveis públics, en la modalitat de concessió, per a la gestió i explotació del Centre Cívic Sagrada Família, concessió número 15C00024. AUTORITZAR,

DISPOSAR i OBLIGAR la despesa de 5.855,18 euros, amb càrrec a la partida pressupostària que s'indica en aquest mateix document, a Servei a les Persones Encis. amb NIF F601377411, en concepte de pagament a compte, per a quotes a tallers aturats CC Sagrada Família de 2018, sens perjudici dels posteriors reajustaments o devolucions que corresponguin, i d'acord amb la mesura de govern M0711/5998 de 27 de març de 2009. DONAR-NE compte a la Comissió Drets Socials, Cultura i Esports.

- 16.- (20169204) COMPENSAR econòmicament al concessionari per tal de restablir l'equilibri econòmic-financer de la gestió de serveis públics, en la modalitat de concessió, per a la gestió i explotació del Centre Cívic Borrell, concessió número 15C00020. AUTORITZAR, DISPOSAR i OBLIGAR la despesa de 2.829,67 euros, amb càrrec a la partida pressupostària que s'indica en aquest mateix document, a Transit Projectes, SL amb NIF B59489351, en concepte de pagament a compte, per a quotes a tallers aturats CC Borrell de 2018, sens perjudici dels posteriors reajustaments o devolucions que corresponguin, i d'acord amb la mesura de govern M0711/5998 de 27 de març de 2009. DONAR-NE compte a la Comissió Drets Socials, Cultura i Esports.
- 17.- (20169205) COMPENSAR econòmicament al concessionari per tal de restablir l'equilibri econòmic-financer de la gestió de serveis públics, en la modalitat de concessió, per a la gestió i explotació del Centre Cívic Fort Pienc, concessió número 16C00003. AUTORITZAR, DISPOSAR i OBLIGAR la despesa de 1.936,22 euros, amb càrrec a la partida pressupostària que s'indica en aquest mateix document, a Ludic 3, SCCL amb NIF F60475902, en concepte de pagament a compte, per a quotes a tallers aturats CC Fort Pienc de 2018, sens perjudici dels posteriors reajustaments o devolucions que corresponguin, i d'acord amb la mesura de govern M0711/5998 de 27 de març de 2009. DONAR-NE compte a la Comissió Drets Socials, Cultura i Esports.
- 18.- (1396/18) APROVAR el conveni entre l'Ajuntament de Barcelona i la Universitat de Vic-Central de Catalunya que té per objecte regular les condicions de cessió de les dades dels qüestionaris de valoració de l'alumnat del programa de prevenció de la violència masclista "Paranys de l'amor" pel seu anàlisi i explotació estadística en el marc del projecte de Recercaixa "Mirades polièdriques a la violència de gènere". FACULTAR la lma. Sra. Laura Pérez Castaño, Regidora de Feminismes i LGTBI per la signatura de l'esmentat conveni i qualsevol altre document que se'n pugui derivar. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
- 19.- (20151003) COMPENSAR econòmicament al concessionari per tal de restablir l'equilibri econòmic-financer de la gestió de serveis públics, en la modalitat de concessió, per a la gestió i explotació del Centre Cívic Besòs, Casal Infantil i Punt d'Informació Junvenil, concessió número 14C00020. AUTORITZAR, DISPOSAR I OBLIGAR la despesa per un import de 208,87 euros amb càrrec a la partida i pressupost que s'indiquen en aquest mateix document; a favor de Tasca Serveis d'Animació, SL, amb NIF B59533190, en concepte de pagament a compte, per a Quotes a tallers aturats CCivic Besòs, de 2018, segons perjudici dels posteriors reajustaments o devolucions que corresponguin, d'acord amb la mesura de govern M0711/5998 de 27 de març de 2009. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

Acords de la Comissió de Govern de 31 de gener de 2019:

- 20.- (1008/2006) PRORROGAR a l'empara de la seva clàusula segona 2, el contracte 06003641-002 que té per objecte el lloguer del local del carrer Garcilaso 105-121, on s'ubica el casal de gent gran La Palmera, pel període de quatre anys comprès des de l'1 de gener de 2019 fins al 31 de desembre de 2022. AUTORITZAR la despesa per un import de 573.841,96 euros, IVA inclòs, amb càrrec a les partides i als pressupostos que s'indiquen que s'indica en aquest document, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient en el pressupost de l'exercici posterior a l'actual, i DISPOSAR-LA a favor de l'empresa Altamira Santander Real Estate SA, amb NIF A28100915. DONAR compte d'aquest acord a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
- 21.- (20182201) ALLIBERAR la disposició de la despesa del contracte 17006723-001 per l'any 2019, que té per objecte la gestió i dinamització dels casals de gent gran per no començar a funcionar els espais de gent gran de Transformadors i Germanetes, segons consta en l'informe de la Direcció de Servei a les persones i al Territori, per un import de 110.000,00 euros, IVA inclòs, amb càrrec a la partida i al pressupost que s'indiquen en aquest document. REQUERIR l'adjudicatari per tal que, en el termini màxim de 15 dies hàbils següents a la recepció d'aquesta notificació, comparegui per formalitzar la correlativa modificació del contracte a les dependències del Dep. Recursos interns del Districte de l'Eixample. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
- 22.- (20180210) ADJUDICAR el contracte núm. 18004522, que té per objecte la gestió del servei de sales d'estudi nocturnes, amb mesures de contractació pública sostenible, per un import de 683.197,45 euros, IVA exempt, de conformitat amb la proposta de valoració i classificació continguda en l'expedient a Fundació Pere Tarrés, amb CIF R5800395E, i d'acord amb la seva proposició, en ser l'oferta econòmicament més avantatjosa, sotmès a la condició suspensiva d'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s a l'actual. DISPOSAR a favor de l'adjudicatari l'esmentada quantitat amb càrrec a la partida i als pressupostos que s'indiquen en el document comptable. REQUERIR l'adjudicatari per a la formalització del contracte en el termini màxim de 5 dies naturals, a comptar del següent al de la recepció per part de l'adjudicatari del requeriment per a la formalització, sempre que hagin transcorregut 15 dies hàbils des de la tramesa de la notificació de l'adjudicació i no s'hagi interposat recurs especial de contractació que impliqui suspensió de la formalització o s'hagués acordat l'aixecament de la suspensió. DONAR compte d'aquest acord a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
- 23.- (20180210) ALLIBERAR la quantitat de 98.818,36 euros de l'autorització de la despesa aprovada per acord de la Comissió de Govern de 15 de novembre de 2018 per un import de 782.015,81 euros, per satisfer les obligacions econòmiques derivades del contracte de gestió del servei de Sales d'estudi de Barcelona, corresponent a la baixa licitatòria i a l'import previst de l'IVA dels serveis, de conformitat amb l'oferta presentada per l'adjudicatària del contracte, Fundació Pere Tarrés, amb núm. de NIF R5800395E, entitat exempta d'IVA. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.
- 24.- (20180209) ADJUDICAR el contracte núm. 18004583 que té per objecte la gestió del sistema integral municipal d'informació, orientació, dinamització i assessorament als joves per a l'acompanyament en el seu desenvolupament (SIMIODA), amb mesures de contractació pública sostenible, per un import de 2.774.247,08 euros, IVA inclòs, de conformitat amb la proposta de valoració i classificació continguda en l'expedient a QSL, Serveis Culturals, amb

CIF B-60641925, i d'acord amb la seva proposició, en ser l'única oferta presentada, sotmès a la condició suspensiva d'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s a l'actual. DISPOSAR a favor de l'adjudicatari l'esmentada quantitat, de la qual 2.522.042,80 euros corresponen al pressupost net i 252.204,28 euros al concepte d'impost sobre el Valor Afegit al tipus del 10 per 100, amb càrrec a la partida i als pressupostos que s'indiquen en el document comptable, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient per a exercicis posteriors al present. REQUERIR l'adjudicatari per a la formalització del contracte en el termini màxim de 5 dies naturals, a comptar del següent al de la recepció per part de l'adjudicatari del requeriment per a la formalització, sempre que hagin transcorregut 15 dies hàbils des de la tramesa de la notificació de l'adjudicació i no s'hagi interposat recurs especial de contractació que impliqui suspensió de la formalització o s'hagués acordat l'aixecament de la suspensió. DONAR compte d'aquest acord a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

- 25.- (20180209) ALLIBERAR la quantitat de 311.740,57 euros de l'autorització de la despesa aprovada per Decret de la Comissió de Govern, de 22 de novembre de 2018, per un import de 3.085.987,65 euros, per satisfer les obligacions econòmiques derivades del contracte de gestió del sistema integral municipal d'informació, orientació, dinamització i assessorament als joves per a l'acompanyament en el seu desenvolupament (SIMIODA), de conformitat amb la baixa licitadòria ofertada per l'adjudicatària del contracte, QSL Serveis Culturals SLU, amb núm. de NIF B60641925. DONAR-NE compte a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

Acord de la Comissió de Govern de 7 de febrer de 2019:

- 26.- MODIFICAR, a l'empara dels articles 219, 105 i 106 del TRLCSP, el contracte 18000171-001 que té per objecte Dinamització i Organització de Casals de gent gran del Districte Sants-Montjuïc, adjudicat a l'empresa Esport3 Serveis Alternatius SL, amb NIF B62068713, per un import màxim de 29.829,18 euros (IVA inclòs), d'acord amb els informes i documentació que consta en l'expedient; AMPLIAR l'autorització i disposició de la despesa de l'esmentat contracte per un import de 29.829,18 euros, IVA inclòs, amb càrrec a les partides i als pressupostos que s'indiquen en aquest document, condicionat a l'existència de crèdit adequat i suficient en el pressupost de l'exercici posterior a l'actual; FIXAR en 1.355,87 euros l'import del reajustament de la garantia definitiva; REQUERIR l'adjudicatari per tal que comparegui a les dependències de Recursos Interns Districte Sants-Montjuïc per a la seva formalització en el termini de 15 dies hàbils, a comptar des de la recepció de la notificació i DONAR compte d'aquest acord a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports.

DESPATX D'OFICI SAP

- 1.- (18010142) De la gerent del districte de Nou Barris, de de 17 de desembre de 2018, que adjudica a l'Associació Esport-3 el contracte relatiu a la gestió i la dinamització del casal de gent gran Casa Nostra, per als exercicis 2018-2019, i per un import de 7.822,01 euros.
- 2.- (1180/18) De la gerent de l'Àrea de Drets de Ciutadania, Cultura, Participació i Transparència, de 25 de gener de 2019, que desisteix del procediment d'adjudicació del contracte que té per objecte el servei d'assessorament i tractament psicològic especialitzat de la Unitat Municipal contra el tràfic d'éssers humans amb mesures de contractació sostenible i mitjançant procediment obert simplificat i en conseqüència anul·la l'autorització de despesa del contracte, per als exercicis 2019-2020, i per un import de 74.981,28 euros.

- b) Mesures de govern
- c) Informes
- d) Compareixences Govern municipal

Del Grup Municipal Cs:

- 1.- (M1519/10965) Que comparegui el responsable del govern municipal per tal de donar les explicacions sobre els plans d'actuació actuals per ajudar a les persones que malviuen en els solars de la nostra ciutat.

La Sra. ORTIZ posa de manifest que periòdicament s'ha anat informant sobre aquesta qüestió i indica que al desembre del 2018 hi havia 481 persones en assentaments, unes 50 menys que a principis d'any, tot i que en continuen sent moltes.

Assenyala que els assentaments irregulars tenen el seu origen en la mobilitat internacional, de manera que la majoria de persones que hi viuen són d'origen estranger, i subratlla que l'ampliació cap als països de l'est entre el 2004 i el 2007 i l'ampliació de l'espai Schengen fan que gairebé 2 milions de persones rom que hi ha als països de l'est en què no hi ha polítiques d'integració i sí, en canvi, racisme institucional i social, es vegin expulsades cap a altres llocs. Afegeix que, d'altra banda, també ha augmentat el nombre de persones provinents de l'Àfrica subsahariana, que tenen moltes dificultats per accedir a permisos de treball i a una situació de regularització, ateses unes lleis d'estrangeria que dificulten, entre altres coses, l'autonomia d'aquestes persones —fins i tot persones d'origen comunitari tenen molts problemes, ja que les seves ambaixades també dificulten l'obtenció de papers.

Explica que Barcelona, a diferència d'altres ciutats europees, per exemple de França o d'Itàlia, mitjançant Serveis Socials presta atenció a les persones que viuen als assentaments, cosa que fa que esdevingui un destí d'acollida, però l'actuació de Serveis Socials es veu limitada per unes lleis que sovint no permeten la integració d'aquestes persones. Davant d'això, s'exerceix una funció d'observatori (quantes persones hi ha i quines són les seves condicions i necessitats); es fan inspeccions, sovint amb Bombers, per comprovar la seguretat, la salubritat i les condicions higièniques dels llocs on viuen (molts cops s'insta a tancar assentaments quan es veu un risc greu per a la salut); es busca el vincle d'entrada entre les persones que hi viuen, que no sempre és fàcil de trobar i, aleshores, una part de la intervenció social consisteix a generar aquest vincle per després poder seguir un pla de treball, i, sobretot, es garanteixen els drets dels infants i una cobertura adequada de les necessitats mitjançant seguiment pediàtric i escolarització.

Concreta que en aquest mandat s'han modificat els criteris d'actuació: d'una banda, el SIS s'ha especialitzat en l'atenció a la infància i, d'altra banda, l'OPAI s'ha especialitzat progressivament en la lluita contra la irregularitat i l'exclusió, mitjançant la creació de plans d'ocupació propis i cercant la manera de facilitar la regularització d'aquestes persones, perquè aquest és el principal escull perquè surtin de la situació d'exclusió social. Afegeix que s'han triplicat els recursos, no només els econòmics, sinó també en els equips que treballen en aquesta situació de carrer (Barcelona ha estat reconeguda per la xarxa de ciutats que treballen amb la comunitat rom com un model d'atenció), i informa que el canvi de model ha significat l'augment de les altes a l'OPAI de persones que estan en seguiment (el 2018 es va arribar a 199 altes), de l'oferta de capacitació professional (s'ha passat de 75 actuacions el 2016 a 235 el 2018), dels recursos d'assessorament jurídic (573 el 2018) i de la inserció social.

Per acabar, indica que la política del Grup de BC pel que fa als assentaments consisteix a fer un seguiment i una intervenció socials, no pas polítiques d'expulsió, com fan algunes ciutats i alguns països, ja que Barcelona vol acompanyar unes persones que ja s'han vist expulsades dels seus països i d'altres llocs d'Europa.

La Sra. BARCELÓ diu a la Sra. Ortiz que, si bé comparteix part de la seva diagnosi, n'hi ha una altra que no comparteix, ja que a Barcelona s'està passant dels narcopisos als narcocotxes i als narcocampaments.

Tot seguit, recorda que la sol·licitud de compareixença parlava dels solars, i exposa que el solar on s'havia de construir l'Hotel Praktik, amb un projecte que complia tots els requisits i que, a més, incloïa un projecte social al seu costat, ha esdevingut un narcocampament perquè el projecte de l'hotel es va bloquejar.

Lamenta que la Sra. Ortiz no hagi parlat de les persones que estan en aquest tipus d'assentaments irregulars, que tenen un problema de consum de substàncies i que malviuen als carrers de la ciutat i als solars, i lamenta també que acabi la legislatura i el Govern continuï fent diagnòstics i no hagi fet cap prevenció.

Subratlla que la permissivitat, la impunitat i la inacció no ajuden gaire les persones que estan en risc d'exclusió social, i observa que el tancament de narcopisos ha fet que diverses persones hagin iniciat el tractament i que hi hagi hagut un augment de xeringues al carrer, cosa que indica que el Govern hauria d'haver fet una feina molt més acurada de prevenció per no arribar a la proliferació dels narcopisos i per evitar que persones en risc d'exclusió social es trobin en aquesta situació.

A continuació, assenyala que, a banda de les persones que tenen una addició i malviuen en solars en condicions de precarietat, cal parar especial atenció als menors (nadons, infants i adolescents) que viuen en aquests assentaments. En aquest sentit, remarca que hi ha nens que han nascut en assentaments irregulars a Barcelona i cal donar-hi resposta.

Demana al Govern que, a més de parlar de les polítiques exteriors i d'immigració que han de fer altres administracions públiques que en tenen la competència, doni una solució, tal com preveu la llei, a les persones que viuen a la ciutat.

En darrer lloc, pregunta si es faran mesures de xoc per ajudar les persones en risc d'exclusió social al solar del Praktik, que tenen un problema d'addició a les drogues i malviuen al carrer, i els menors que viuen en assentaments irregulars a la ciutat, o bé es pretén normalitzar que a Barcelona hi hagi persones vivint en aquestes condicions de precarietat.

La Sra. FANDOS dona la benvinguda a la presidenta, diu a la Sra. Ortiz que no entén que es facin canvis de model si els nous fan que la situació empitjori encara més (a principis de mandat hi havia 384 persones en assentaments i ara n'hi ha 481), i subratlla que va ser el seu grup qui va fer tots els mapes de la ubicació dels assentaments i qui, amb les mateixes dificultats que ha esmentat la regidora, va aconseguir, no expulsant ningú sinó facilitant recursos i opcions, passar de 736 persones en assentaments a 384.

Pregunta a la Sra. Ortiz com pot dir que abans no hi havia recursos de formació i exposa que de recursos de formació i capacitació hi va haver 169 places; de recursos d'acompanyament d'inserció, 119; de contractació directa, 67 persones, es va crear una cooperativa i ja es feien plans d'ocupació. Subratlla que el Govern diu coses que no són certes i es dedica a vendre i a fer les fotos, mentre que el seu grup es dedicava a anar-hi i treballar-hi.

Entén que el Govern sí que parla i fa coses però la realitat el supera i, si bé va arribar dient que arreglaria tots els problemes socials, ho està espatllant tot: hi ha més gent dormint al carrer, molta més gent als assentaments (fins i tot hi ha un narcoassentament, impensable abans) i cada dia hi ha més pobresa i més misèria.

Conclou que cal tornar a un model que funcionava per tal de tornar a millorar la situació.

La Sra. BENEDÍ posa de manifest que moltes persones i col·lectius en situació de vulnerabilitat tenen moltes dificultats a l'hora d'accedir a un habitatge digne i assequible i no

se'ls està donant una resposta suficient. En aquest sentit, observa que hi ha persones o unitats de convivència que tenen aprovada una sol·licitud d'habitatge d'emergència però es troben en espera d'assignació atès que no es disposa de suficients habitatges en el fons de lloguer social, i aquesta situació fa que el nombre d'infrahabitatges i d'assentaments irregulars augmenti, una expressió de la pobresa i les desigualtats que hi ha a Barcelona.

El seu grup està convençut que el problema és estructural, que caldria plantejar-se quina és l'arrel d'aquests problemes i que, si bé l'Ajuntament ha augmentat els recursos, aquests són insuficients i caldria treballar més i augmentar els programes d'inserció laboral i intervenció sociosanitària, així com dignificar les condicions de vida de les persones afectades, com ara la vintena de persones que viuen al solar de l'Hotel Drassanes en tendes de campanya entre cartrons i matalassos just a sota les bigues de l'immoble (els promotors ja han demanat al Districte la llicència per enderrocar perquè no volen ser responsables d'una desgràcia).

Manifesta preocupació per les persones que viuen en assentaments, en solars o fàbriques buides de la ciutat i observa que calen polítiques a mitjà i a llarg termini, així com estratègies i recursos diferents que s'adaptin a les diferents realitats de les persones que hi viuen, molt diverses. Subratlla que les solucions han de ser personalitzades i que una realitat complexa no es pot resoldre amb intuïcions i percepcions, sinó que cal rigor i basar-se en dades objectives i en l'opinió de les persones que pateixen aquestes situacions de vulnerabilitat.

Conclou que la intervenció de l'Ajuntament (per exemple, de tant en tant hi passen agents de la Guàrdia Urbana, educadors i educadores socials i tècnics del Centre d'Atenció de Peracamps) no és del tot suficient i que, si bé hi ha coses que s'han fet bé i sempre s'ha dit que la millor manera de treballar és actuar de manera conjunta i coordinada a través de projectes concrets, també cal més definició del model Barcelona en l'atenció a les persones.

La Sra. ANDRÉS dona la benvinguda a la presidenta, a qui desitja sort a la Comissió, i observa que les dades de què es disposa, que no són actuals sinó de fa més d'un any (juliol de 2018), posen de manifest que actualment a Barcelona hi ha més persones vivint en assentaments que als anys noranta als poblats de barraques (340 persones), que es van erradicar amb una feina intensa de les institucions, especialment de l'Ajuntament de Barcelona.

Subratlla que una ciutat que vol ser capdavantera en moltes coses no pot tenir persones en assentaments, amb condicions de vida indignes, quan ha fet una lluita intensa per erradicar les barraques, i és gravíssim que entre les persones que viuen en assentaments hi hagi 76 menors.

Remarca que el Govern ha fet molt poc per resoldre aquesta situació, ja que, per exemple, segons l'informe de juliol de 2018, només 224 de les 527 persones que hi havia als assentaments van rebre tractament, menys de la meitat.

Lamenta que el pressupost per erradicar els assentaments i facilitar condicions de vida dignes no estigui assentat en el pressupost municipal: el 2016, el primer any de pressupost, ja s'hi va dedicar un 10% menys, i el 2017 només es va gastar la meitat del que hi havia pressupostat, cosa que demostra que falten eines o voluntat, o bé es fa una mala gestió que incideix directament en les problemàtiques de persones concretes.

Per acabar, qualifica de molt greu que les persones no hagin rebut tractament no per manca de pressupost sinó perquè el pressupost no s'ha gastat, i que l'Ajuntament de Barcelona, amb una màquina fantàstica i potentíssima que són els seus professionals i els seus recursos financers, no sigui capaç de fer una cosa que ja s'ha fet a Barcelona, que està documentada i sobre la qual es pot preguntar per entendre com s'ha d'actuar, i demana al Govern que no posi excuses relacionades amb la procedència de les persones que venen.

El Sr. VILLAGRASA dona la benvinguda a la presidenta i agraeix la informació facilitada per la regidora.

Tot seguit, comenta que de vegades hi ha la sensació que les polítiques socials del Govern de BC, que havia d'arreglar-ho tot, de vegades han estat més d'imatge i bonisme que d'intervenció real i efectiva, i hi ha més persones en assentaments i altres situacions que han empitjorat, quan l'Ajuntament al llarg de la història i amb governs de diferents colors ha treballat amb eficàcia la política social i la política social de carrer.

Dit això, observa que actualment treballar amb les persones que venen d'altres països d'Europa és molt més fàcil perquè la majoria no estan en situació d'il·legalitat (potser d'alegalitat) i, pel que fa a la narcosala del Raval, assenyala que el seu grup sempre ha estat crític no amb la feina que s'hi feia i s'hi fa, sinó amb la ubicació, i sempre ha demanat plans de contingència pels efectes colaterals que podia tenir la seva implementació al Raval. Subratlla que, malgrat la complexitat de la situació en el moment de l'obertura de la narcosala, la situació actual és pitjor que mai, i pregunta on són els plans de contingència que han d'evitar que el barri pateixi els efectes colaterals de l'equipament.

En darrer lloc, aclareix que no vol dir que el Govern no hi treballi o no actuï de bona fe, però sí que li falta realisme i accions més decidides, i lamenta que en el poc temps que queda de mandat segurament no tingui temps de reaccionar.

La Sra. ROVIRA comenta que a Barcelona hi ha tota una sèrie de fenòmens complexos respecte de la desigualtat que requereixen solucions complexes, i també és necessari que els diferents partits polítics comencin a plantejar canvis en alguns postulats i algunes propostes polítiques en els àmbits econòmic i social per anar a l'arrel de les situacions de desigualtat i poder capgirar-les. El seu grup considera contradictori que es continuï defensant el model econòmic de la ciutat, com és el model turístic, quan les conseqüències del fet que no hi hagi un bon repartiment del treball i de la riquesa per al conjunt de les veïnes de la ciutat donen lloc a titulars absolutament alarmistes i a propostes que sobretot són pal·liatives de les conseqüències directes d'aquest model de ciutat que després ningú no fa cap pas per canviar.

A continuació, acusa els partits amb responsabilitats directes al Govern de l'Estat espanyol de no haver derogat la Llei d'estrangeria, que nombrosos organismes internacionals i associacions han dit que és una llei absolutament racista i classista que vulnerabilitza les persones migrades, no garanteix drets i té com a finalitat l'expulsió de les persones que arriben fruit de les situacions geopolítiques dels seus països.

Pregunta al Grup de Cs quin era el seu objectiu en demanar aquesta compareixença —potser un dels objectius era parlar de la no construcció de l'Hotel Drassanes— i si la seva proposta és que s'expulsi aquestes persones com volia fer Manuel Valls a França, i posa de manifest que hi ha un problema en relació amb l'accés a drets, a l'habitatge i al mercat laboral. Entén que cal abordar el problema des d'aquesta perspectiva i, en aquest sentit, comparteix algunes de les qüestions posades sobre la taula, sobretot per ERC.

Pel que fa als narcopisos, observa que a la reunió que es va fer per explicar com avançava el grup de treball de drogues centrat a Ciutat Vella, es va dir molt clarament que quan es tanquen narcopisos les persones drogodependents no desapareixen, sinó que canvien de lloc (per exemple, es va dir que moltes s'havien desplaçat a Sant Adrià), de manera que s'evidencia que calen més serveis públics, més prevenció, més reducció de danys per a aquestes persones i més mobilització dels habitatges buits, ja que, tal com s'ha explicat moltes vegades i com recullen molts informes, la situació dels narcopisos és conseqüència dels habitatges buits. Per això, el seu grup proposa que s'abordi d'una manera integral la situació de l'habitatge a la ciutat, que es mobilitzin els habitatges buits i que es combati la propietat privada de la garantia d'aquest dret.

El Sr. ARDANUY dona la benvinguda a la presidenta i li desitja bona feina com a tal.

Tot seguit, constata que per a les problemàtiques d'alta dificultat de tractament com la que els ocupa no hi ha una solució òbvia ni directa, motiu pel qual convindria tenir una visió molt oberta i de cerca de consensos, i comenta que el Govern, més enllà facilitar les dades que ajuden a conèixer més de prop el problema, abans que finalitzi el mandat hauria de presentar un seguit de plans de contingència o reforçar les línies d'acció al voltant d'aquests col·lectius per intentar, d'alguna manera, reconduir les situacions. Afegeix que el fet que sigui un problema divers que afecta l'àmbit social, educatiu i laboral posa de manifest que hi ha d'haver una resposta conjunta i pressupost suficient per poder donar-la.

El Sr. PUIGCORBÉ dona la benvinguda a la presidenta i pregunta a què es destinen els recursos existents i de quina manera s'ampliaran.

La Sra. ORTIZ expressa l'opinió que algunes formacions polítiques han decidit que la campanya consistirà a aprofitar-se d'una situació d'exclusió i subratlla que els fluxos d'arribada a Barcelona no depenen de l'Administració local, de qui sí que depèn la capacitat d'atendre persones, i per això s'han triplicat els recursos tant econòmics com pel que fa al nombre de persones que hi treballen (només en el Pla d'assentaments s'ha passat de tres a deu).

Puntualitza que no ha dit que s'hi hagi començat a actuar ara, sinó que, davant la problemàtica, s'han incrementat els esforços, i pràcticament s'ha quadruplicat el nombre de persones que hi ha en plans d'intervenció i d'ocupació, i qualifica de gran hipocresia que Cs parli dels nadons que hi ha als assentaments quan precisament una de les prioritats de BC és l'escolarització i el seguiment pediàtric i tenint en compte l'actuació del Sr. Valls davant dels assentaments. Llegeix dos titulars («Valls: el azote de los gitanos. París ha expulsado a 10.000 desde enero», «El ministro de Interior francés arremete contra los gitanos») i recorda que la Comissió Europea va haver d'advertir que els gitanos búlgars i romanesos eren ciutadans de la UE. Pregunta si el que pretén Cs, a part de manifestar-se amb l'extrema dreta, és expulsar les persones que viuen als assentaments, i insisteix que és molt hipòcrita que un grup faci segons quins discursos quan sempre ha actuat de manera racista i clarament excloent.

Lamenta també la posició del Grup del PSC, a qui pregunta com es van resoldre les barraques als anys noranta i si el que vol és que directament entrin excavadores als assentaments i hi facin grans urbanitzacions de luxe, i demana rigor: no es pot dir que a Barcelona el 2018 hi ha més persones en situació de barraques que als anys vuitanta i la situació d'aleshores i la d'ara no són comparables. Entén que és una greu irresponsabilitat anar-ho repetint una vegada rere l'altra, sobretot en el cas d'un partit que diu que és d'esquerres però va acabar fent el que va fer com a solució als assentaments.

La Sra. BARCELÓ diu a la Sra. Ortiz que sempre busca excuses —avui amb el Sr. Valls, que està per veure què farà— perquè no sap rendir comptes i perquè la seva gestió com a tinenta d'alcalde de Drets Socials ha fracassat. Insisteix que s'ha passat dels narcopisos als narcocotxes i, ara, als narcocampaments, i subratlla que per solucionar un problema de màfies que comporta un problema de persones vulnerables que tenen un risc d'addicció, cal combinar les polítiques de seguretat amb les polítiques socials.

D'altra banda, insisteix que la gestió del Govern ha fet augmentar el nombre de persones que malviuen en condicions de precarietat en assentaments irregulars, i proposa a la Sra. Ortiz que un dia vagin totes dues a l'assentament irregular que ha esmentat, on hi ha un nadó i diversos adolescents.

La Sra. FANDOS critica que la Sra. Ortiz demani rigor quan ella no en té; subratlla que ella ha facilitat dades de les mesures d'ocupació que feia el seu grup, i manifesta preocupació pel fet

que es digui amb tant d'orgull que s'ha triplicat el personal, s'ha augmentat el pressupost i s'han abocat més recursos, però, després, es vegi que la situació ha empitjorat (més persones en assentaments, etc.), cosa que demostra un greu problema de gestió.

D'altra banda, lamenta que no s'hagin continuant programes que funcionaven, i subratlla que darrere dels números dels quals es parla fredament hi ha persones (en aquest cas, moltes, però encara que només n'hi hagués una, seria trist).

La Sra. ANDRÉS diu a la Sra. Ortiz que els seus companys d'ICV-EUiA li poden explicar com es van erradicar les barraques perquè hi eren, i subratlla que les persones que hi vivien actualment viuen dignament en barris que no són precisament urbanitzacions de luxe, sinó barris molt dignes amb integració com la Trinitat, el Bon Pastor, Renfe Meridiana o el Carmel, mentre hi ha 500 persones malvivint en solars.

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal PP:

- 2.- (M1519/10970) Que comparegui el responsable del govern municipal per informar sobre les ocupacions irregulars o "a precari" que hi ha a la ciutat de Barcelona actualment, i les que hi havia a 31/12/2018, a 31/12/2017, a 31/12/2016 i a 31/12/2015, desglossades per districtes, especificant quines d'aquestes ocupacions "a precari" o irregulars són en propietats d'entitats financeres, quines en immobles o finques de petits propietaris, quines en propietats públiques (especificant si són de l'Ajuntament o d'altres administracions) i si es tracta d'ocupacions d'edificis, equipaments, locals, habitatges, pisos de protecció oficial, etc. (detallant l'adreça, propietat, tipologia, data de l'ocupació i període de temps de l'ocupació de cadascuna). Sol·licitem disposar d'una còpia per escrit de la resposta que es doni en Comissió.

El Sr. MONTANER desitja molt bona feina a la Sra. Sendra com a presidenta de la Comissió i diu al Sr. Villagrasa que, com sap, el Govern no pot disposar de totes les dades que es demanen a la sol·licitud de compareixença, ja que quan un pis està ocupat només es pot saber si el propietari o la propietària ho denuncia, i l'Ajuntament de Barcelona únicament pot facilitar informació en quatre casos, que exposa:

1. Ocupacions del seu parc públic. Durant el 2017 es van ocupar 13 habitatges d'un parc municipal de 8.000 habitatges i el 2018 es van ocupar 36 habitatges d'un parc de 8.500. En tots els casos s'intervé abans de 48 hores de la manera més pacífica possible i es desallotgen les persones que han ocupat. Tots els casos s'han pogut resoldre.
2. Ocupacions que els propietaris particulars comuniquen a les oficines d'Habitatge (menys del 30% dels pisos ocupats a Barcelona són de particulars). No s'ha creat un apartat especial com a vegades s'ha demanat, però hi ha un ajut i es va assessorant el propietari a les oficines d'Habitatge pel que fa a tots els tràmits, amb Mossos d'Esquadra, per poder portar endavant el procés. S'ofereix per facilitar les dades detallades d'aquest apartat.
3. Ocupacions de propietats d'entitats bancàries (més del 70% dels casos). L'Ajuntament ha intervingut en alguns barris davant situacions conflictives, per exemple a Sant Andreu, al carrer Mireia, en una finca del Banc Sabadell; al carrer Villarroel, en una finca de CaixaBank; o al passatge Espíria, en un habitatge de la Sareb. S'ofereix per facilitar les dades detallades d'aquest apartat.
4. Ocupacions il·legals de persones que estan a punt de ser desnonades, cas en què la llei catalana obliga l'Ajuntament a garantir un real·lotjament digne. En els casos en què hi havia ordre de desnonament s'ha intervingut amb mediació: el 2017 es van atendre 867 unitats

familiars en aquesta situació i es va treballar per trobar una solució i que no es quedessin al carrer; i el 2018 n'hi ha haver 757 casos.

El Sr. VILLAGRASA subratlla que ha costat tres anys i diverses preguntes i iniciatives aconseguir que el Govern facilités aquestes dades —no entén el perquè d'aquesta opacitat informativa vers els grups de l'oposició—, que demana que es facilitin per escrit, i posa de manifest que, segons dades de l'Ajuntament, el 2015 hi havia 648 ocupacions i el 2016, 1.065 (la comoditat del Govern de la Sra. Colau amb el moviment ocupa i el fals bonisme van provocar un augment de l'efecte crida).

Observa que, si bé totes les ocupacions son il·legals, algunes persones ocupen perquè tenen una necessitat social imperiosa, casos en què l'Ajuntament hauria d'intervenir per donar una solució a aquestes famílies i dir-los que l'ocupació no és la via i que les administracions estan per ajudar-les, però en altres casos es produeixen ocupacions indesitjables per a un barri, com la del Banc Expropiat o la de Can Vies (aquesta darrera en part s'ha consolidat gràcies a la permissivitat i el suport econòmic de l'Ajuntament), o els narcopisos (reconeix que els darrers mesos les administracions s'han esforçat per atacar el fenomen).

Per acabar, assenyala que les ocupacions irregulars no han baixat i que les ocupacions de pisos propietat de particulars han passat del 12% el 2016 a aproximadament el 30%; comenta que caldria fer més acompanyament i actuar amb més fermesa davant les ocupacions irregulars, i qualifica d'inadmissible que algunes ocupacions costin diners a l'Ajuntament perquè els ocupes puguin estar més còmodes.

La Sra. FANDOS agraeix les dades facilitades, que espera que es facilitin per escrit, juntament amb d'altres que caldria actualitzar sobre l'augment que ha comentat el Sr. Villagrasa de les ocupacions a Barcelona, que entén que sí que s'ha produït, atesa la total permissivitat i el bonisme del Govern amb les ocupacions (recorda que la mateixa alcaldessa havia ocupat un pis, cosa que demostra que no és un tema que preocupi gaire el seu grup).

Explicita que el seu grup sí que està preocupat per les ocupacions, que sovint són de pisos de petits propietaris als quals, en molts casos, el lloguer d'aquests pisos els serveix per complementar unes pensions irrisòries —recorda que el seu grup va presentar una proposta al Congrés dels Diputats referida només a aquests casos, no als de grans tenidors—, i subratlla que caldria evitar l'ocupació d'un habitatge de petit propietari i, en cas que es produeixi, actuar immediatament, igual que en el cas d'habitatges municipals —observa que no s'ha dit quants n'hi ha d'ocupats— o del tercer sector.

D'altra banda, subratlla que el Govern ha d'actuar amb decisió i sense proclames buides davant l'emergència habitacional (oficines d'Habitatge saturades, menys habitatges dels que es van prometre, una Mesa d'Emergències cada cop més gran i més desnonaments malgrat les promeses que s'hi posaria fi).

Per acabar, observa que el seu grup, per al qual l'habitatge és prioritari, des del primer dia ha donat suport al Govern en aquest àmbit, potser pecant una mica d'ingenuïtat, i sempre ha volgut demostrar la seva bona fe, i demana al Govern que sobretot actuï en els casos de màfies que es lucren amb l'ocupació.

La Sra. BARCELÓ recorda que al setembre del 2017 es va aprovar una proposta del seu grup amb una esmena del Sr. Montaner, entre d'altres, sobre els pisos ocupats, tant de titularitat pública com de titularitat privada, però disset mesos després aquest informe no s'ha presentat. Per això, pregunta al Sr. Montaner si té algun problema a fer informes i si es pot comprometre a facilitar-li, abans que acabi la legislatura, el que va demanar el seu grup.

Dit això, subratlla que hi ha ocupacions per necessitat i en aquests casos és responsabilitat de l'Administració pública ajudar i protegir les famílies que estan en condicions de vulnerabilitat, però el Govern hi ha fracassat, ja que hi ha 462 famílies que tenen adjudicat un habitatge i no el reben perquè l'UCER ha fracassat (en la meitat dels casos que arriben a l'UCER la solució la troba la mateixa ciutadania). Observa, però, que també hi ha ocupacions de delinqüents, màfies i grups antisistema, davant les quals cal rebutjar, perseguir i prevenir; pregunta al Sr. Montaner si continua pensant que l'ocupació de Can Vies és una ocupació ideològica; esmenta un incendi que hi ha hagut al Poblenou en un pis ocupat il·legalment, i subratlla que l'Ajuntament pot fer inspeccions de salubritat i seguretat.

Per acabar, demana al Govern que doni a les persones que estan en situació d'ocupació la resposta que no els ha donat en quatre anys.

La Sra. BENEDÍ subratlla que una cosa és atorgar més seguretat als petits propietaris davant d'una ocupació il·legal del seu habitatge i una altra els grans tenidors i especuladors, i posa de manifest que el 75% de les famílies obligades a ocupar afirmen que han ocupat un habitatge per la manca d'ingressos en relació amb el cost de l'habitatge, el 93% de les unitats de convivència que ocupen es troben per sota del llindar de la pobresa i un 37% ingressen menys de 400 euros mensuals o no tenen cap ingrés.

Remarca que, si bé els motius que duen a ocupar són molt diversos, la majoria de les persones expressen que ha estat l'única opció per disposar d'un sostre: hi ha persones que han optat per l'ocupació com a mesura desesperada per no trobar-se al carrer, sobretot famílies amb fills i filles, perquè, malauradament, no tenen una sortida integral. Puntualitza, però, que aquestes famílies no ocupen habitatges de propietaris particulars.

Diu al Sr. Villagrasa que, atès que el problema és estructural, no es pot resoldre amb pegats, i cal reflexionar sobre el model de societat i de ciutat en què es vol viure (els models dels seus grups no coincideixen), així com actuar en el marc d'una política global d'habitatge que doni resposta als principals problemes d'accés a l'habitatge, tot augmentant el parc públic d'habitatge per atendre les necessitats de les persones en situació més vulnerable i també la classe mitjana que es veu expulsada de casa seva.

Subratlla que cal actuar amb decisió i tenint en compte que el problema de l'habitatge afecta també els lloguers: les classes mitjanes a Barcelona cada cop estan més precaritzades i s'està expulsant aquesta població d'uns barris a uns altres. En aquest àmbit, es dona la paradoxa que les actuacions urbanístiques de l'Ajuntament per millorar zones com ara Sant Antoni o els entorns de la Model acaben perjudicant (expulsant) les persones que hi viuen des de fa temps.

Assenyala que cal abordar el problema com a ciutat però també com a àrea metropolitana, augmentant urgentment el parc públic de lloguer, introduint canvis en la legislació (canvis que no agraden gens al PP) i, en última instància, aturar l'espiral alcista dels preus, i cal també que l'Ajuntament faci front a les cues que es fan a les oficines d'Habitatge atorgant habitatge a les persones que estan a la Mesa d'Emergència i fent l'habitatge que es va comprometre a fer en campanya electoral.

Per acabar, diu al Sr. Villagrasa que tothom celebra que demani informes, però cal anar a l'arrel del problema, arrel que el PP quan governava no va resoldre, sinó que encara va empitjorar més.

La Sra. ANDRÉS manifesta sorpresa pel fet que el Govern no tingui dades sobre pisos ocupats, que entén que són unes dades que ha perdut, ja que en molts mitjans de comunicació es va publicar que el 2017 hi havia 1.065 pisos ocupats a Barcelona, dels quals 300 estaven a Nou Barris, 200 a Trinitat Vella i 100 a Ciutat Vella.

Subratlla que seria preocupant que el Govern no disposés de les dades sobre pisos ocupats, ja que les persones que ocupen un pis per necessitat habitacional necessiten una intervenció. Assegura que el Govern intervé en aquests casos perquè sí que sap els pisos que estan ocupats, coneix les famílies i intenta donar-los solucions, però indica que la mediació que fa el Govern té un problema i és que no se segueix l'ordre d'espera de la Taula d'Emergència Social: hi ha casos pendents d'emergències socials quan s'està resolent per una via desconeguda l'ocupació irregular d'altres famílies que tenen la mateixa situació de necessitat, i tampoc no se segueix l'ordre del Registre de Sol·licitants d'Habitatge de Protecció Oficial, amb 42.000 persones inscrites que esperen mentre el Govern soluciona ocupacions irregulars.

Entén que si el Govern no facilita les dades sobre pisos buits és per no reconèixer que ha fracassat en un tema que va dir que solucionaria. En aquest sentit, pregunta quants expedients sancionadors s'han posat als bancs per tenir pisos buits i denuncia que no hi hagi ningú vivint als pisos que ha comprat l'Ajuntament —el Sr. Burón, gerent d'Habitatge, va dir que calia treure a concurs les licitacions per fer la rehabilitació—, de manera que és com si no hagués fet absolutament res.

En darrer lloc, qualifica de sorprenent que qui sol·liciti aquesta compareixença sigui el PP quan és un gran causant d'aquesta problemàtica: la Llei del foment del lloguer no va fomentar el lloguer sinó els desnonaments per impagament de lloguers, ja que apujava els preus i en facilitava la liberalització, encaria les despeses de fiança i tramitació de contractació i escurçava el període de lloguer.

La Sra. ROVIRA explicita que el seu grup defensa l'ocupació, sobretot tenint en compte la situació a Barcelona, el model econòmic i social de la qual està expulsant les veïnes de la ciutat, i qualifica d'hipòcrita que, amb la sagnia que està havent-hi en matèria d'accés a drets, per exemple el dret a l'habitatge, es qüestionin determinades formes de lluita i determinades maneres d'intentar viure dignament en una ciutat absolutament venuda als mercats privats i a la propietat privada. Subratlla que l'arrel dels problemes que hi ha avui a la ciutat és la propietat privada dels drets bàsics que hauria de garantir l'Administració pública.

El seu grup no entén que, quan al Parlament de Catalunya es presenten propostes per regular preus de lloguer, expropiar pisos buits de grans tenidors o aturar els desnonaments de persones en risc social, la majoria dels grups presents no hi votin favorablement i després es mostrin alarmats per la situació social de la ciutat, una mostra més de la seva hipocresia.

Critica també que els grups es dediquin contínuament a intentar desgastar el Govern però votin en contra de propostes que pretenen abordar realment de manera estructural les causes de la situació i plantejar mecanismes per capgirar la situació. Per això, demana que, en lloc de reprimir qui intenta sobreviure i prendre els drets que les institucions li usurpa dia rere dia, es plantegin propostes efectives per anar a l'arrel de la situació a mitjà i a llarg termini.

Subratlla que les polítiques que s'han aplicat fruit del sistema neoliberal de privatització de drets han pres una vegada i una altra drets al conjunt de veïnes i les està expulsant de la ciutat, i quan no hi ha hagut intervenció per part del sector públic, la precarietat i la desigualtat s'han imposat. Per això, el seu grup entén que calen mesures noves que apostin realment per un control públic, per un control popular del conjunt dels recursos, ja que només des d'aquesta perspectiva es pot assegurar que els drets estiguin garantits des d'una òptica col·lectiva i no per enriquir uns pocs.

Per acabar, comenta que el seu grup està d'acord que hi ha moltes coses que no s'han fet bé, com ara la connivència publicoprivada a l'Ajuntament, però insisteix que els grups s'haurien de dedicar a treballar realment pels drets de la ciutadania en lloc de dedicar-se a repetir com de malament s'han fet les coses, i insisteix també a criticar la hipocresia que hi ha en tota aquesta qüestió.

El Sr. ARDANUY comenta que és difícil analitzar i avaluar l'acció del Govern i proposar millores si no es disposa de dades ben treballades. Critica el Govern en aquest sentit i manifesta la sensació que en polítiques d'habitatge els recursos aplicats per part de l'Ajuntament no van en relació amb la seva prioritat teòrica. Per això, demana que es faciliti la informació que permeti comprovar si aquesta prioritat s'alinea amb els pressupostos de l'Ajuntament. D'altra banda, entén que el Govern hauria de facilitar informació més exhaustiva respecte a les polítiques que es desenvolupen i la manera com s'ataca el fenomen de l'ocupació. Entén que la mediació és necessària, però que també ho és aportar recursos per generar nou habitatge.

El Sr. PUIGCORBÉ subratlla que, amb els milers de milions que ha pagat l'Estat a les entitats bancàries, els pisos buits que tenen aquestes entitats (el 70% del total de pisos buits) estan pagats amb escreix, de manera que s'haurien d'expropiar i haurien de ser habitatges socials. D'altra banda, observa que no es pot demanar a un govern d'esquerres que es porti bé amb el sistema quan l'està posant en qüestió.

El Sr. MONTANER anuncia que quan es faci balanç, es presentarà l'informe que es demana amb les dades de què es disposa, que són les que ja ha explicat i que es poden sistematitzar més, i subratlla que en aquestes dades es veu que no hi ha cap pis municipal ocupat. Explica que, si bé hi ha intents d'ocupació, aquests es resolen immediatament.

Tot seguit, informa que l'UCER ha mitjançat en 6.000 casos i observa que hi ha hagut 600 desnonaments que s'haurien pogut evitar si el PP no hagués portat al Constitucional la Llei catalana 24/2015, amb la qual els grans propietaris haurien d'haver real·lotjat aquestes 600 famílies que s'han hagut de passar per la Mesa d'Emergència, molt saturada.

Indica que a principis de març es presentarà el cens de pisos buits i explica que, si bé en la prospecció que ha fet un equip de dones formades per trobar pisos buits se n'han trobat d'ocupats, la xifra sobre pisos ocupats és imprecisa perquè depèn de si es troben o no en fer prospeccions de pisos buits i de si els propietaris denuncien, i el Govern no treballa amb estimacions.

A continuació, qualifica de manca d'honestedat i de totalment reprobable que es barregin delinqüents, màfies i grups antisistema. Pel que fa a aquests últims, comenta que considera honest estar contra un sistema injust i lamenta que el PP i Cs contínuament criminalitzin aquests grups i, per exemple, tornin a treure el tema de Can Vies i d'altres que no tenen res a veure amb el debat.

Diu al PP, que està a punt de presentar una llei orgànica per poder ficar a la presó la gent que ocupa, que el 60% de les unitats familiars en procés de desnonament o de l'habitatge que ocupen il·legalment tenen menors d'edat, nens i nenes que viuen el patiment i l'angoixa que suposa viure a precari i tenir una data de desnonament, i en el 90% dels casos hi ha greus problemes de vulnerabilitat, amb persones que viuen en precarietat perquè han perdut la feina o treballen amb salaris de misèria.

En darrer lloc, subratlla que la precarietat ha augmentat i per això hi ha més persones al carrer, més assentaments i més persones que no poden pagar el lloguer, situacions que els impedeixen accedir als pisos del lloguer al mercat, així com famílies que mai no han deixat de pagar el lloguer però ara no hi poden fer front perquè la propietat ha aprofitat la finalització del contracte per apujar-lo de manera desorbitada i han esdevingut ocupes del seu propi pis, i diu al Sr. Villagrasa que la llei que proposa el seu grup també enviarà a la presó aquesta gent, i que un problema estructural i social no es pot resoldre amb càstigs i solucions dràstiques. Assenyala que, en aquest cas, cal més parc públic i una regulació del lloguer que impedeixi que aquest sobrepassi la capacitat adquisitiva de la ciutadania.

El Sr. VILLAGRASA assegura que la proposta de llei del PP —entén que el Sr. Montaner no l'ha llegida— no va en contra de situacions socials d'extrema necessitat, sinó de penques antisistema que han de complir la llei tant si els agrada com si no i als quals el Grup de BC ha donat cobertura durant aquest mandat.

D'altra banda, subratlla que per als casos d'extrema necessitat cal habitatge social, però el Govern primer va prometre 8.000 habitatges, després 4.000 i finalment no en farà ni 700.

La Sra. FANDOS demana que s'informi sobre equipaments municipals ocupats, no només pisos, i demana a la Sra. Rovira que no doni lliçons a qui quan governava va demostrar el que feia, mentre que el seu grup, de moment, no ha demostrat res i, per ara, es limita a fer proclames buides. Afegeix que tant de bo el dia que el Sr. Jordi Turull es va presentar per a president al Parlament la CUP hagués actuat d'acord amb el que proclama, ja que avui la situació en seria una altra.

La Sra. BARCELÓ lamenta que el Sr. Montaner votés a favor de fer l'informe que va demanar el seu grup i ara digui que no el pot fer, i li diu que serà recordat com el regidor de les excuses i la passivitat.

A continuació, subratlla que davant l'ocupació per un estat de necessitat de famílies vulnerables, l'Administració pública ha de protegir, actuar i prevenir, i davant d'ocupacions il·legals, de delinqüents, màfies i grups antisistema, ha de rebutjar, perseguir i prevenir.

D'altra banda, pregunta si tenir 462 persones esperant un habitatge perquè no hi ha recursos i prometre 4.000 habitatges que no es faran és honestat.

La Sra. ANDRÉS assenyala que la situació de les persones que no poden pagar el lloguer i s'han de quedar d'ocupants del seu pis seria diferent si els grups haguessin donat suport al decret per tornar a tenir un lloguer de cinc anys amb menys despeses i amb una limitació de pujades a l'IPC que va presentar el govern de Pedro Sánchez no fa ni 15 dies i que no va rebre el suport de cap grup.

El Sr. MONTANER insisteix que el Govern, que facilita les dades que se li demanen i no amaga res, facilitarà l'informe de les dades de què disposa (dels casos en els quals intervé, dels pisos ocupats a precari en els quals està mitjançant, etc.), no pas d'estimacions, i diu a la Sra. Andrés que En Comú Podem va votar en contra del nou decret llei —ho va fer amb pena perquè realment passar de tres anys a cinc era un avenç— ja que, atès que no incloïa la regulació dels lloguers, era un decret incomplet.

D'altra banda, puntualitza que s'estan construint 4.500 habitatges, si bé el procés és lent, i reconeix que no s'han recuperat 4.000 habitatges sinó només 2.500, aproximadament, perquè no hi havia tants habitatges buits com es preveia.

Es dona per tractada.

III) Propostes a dictaminar

- a) Ratificacions
- b) Propostes d'acord

- 3.- RATIFICAR el Decret d'Alcaldia, de 5 de febrer de 2019, que designa el Sr. Carles Vicent Guitart com a membre del Patronat de la Fundació Julio Muñoz Ramonet.

La Sra. FANDOS expressa el vot favorable del seu grup.

La Sra. BARCELÓ expressa l'abstenció del seu grup.

La Sra. SENDRA expressa el vot favorable del seu grup.

La Sra. ANDRÉS expressa el vot favorable del seu grup.

El Sr. VILLAGRASA i la Sra. ROVIRA expressen l'abstenció dels seus grups.

El Sr. ARDANUY expressa la seva abstenció.

El Sr. PUIGCORBÉ expressa el seu vot favorable.

La Sra. ORTIZ expressa el vot favorable del Govern.

Es dictamina amb el posicionament favorable de BC, Grup Municipal Demòcrata, ERC, PSC i Sr. Puigcorbé i amb l'abstenció de Cs, PP, CUP i Sr. Ardanuy.

IV) Part decisòria / Executiva

- a) Ratificacions
- b) Propostes d'acord
- c) Proposicions

V) Part d'impuls i control

- a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal Demòcrata:

- 4.- (M1519/10979) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports insta al govern municipal a: Lliurar un informe abans de la propera Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports del mes de març que es debati en el si de la Comissió, on es recullen: - Escoles bressols que s'haurien d'haver obert i s'han retardat. - Escoles que estan pendents d'ubicació definitiva, gestions fetes i previsions de futur. - Escoles amb greus problemes de manteniment, gestions fetes, pressupost destinat i previsions de futur.

La Sra. SENDRA llegeix la proposició.

La Sra. ROGNONI felicita la Sra. Sendra per la presidència, li desitja sort en el càrrec i li dona les gràcies per haver llegit la proposició, que vol que ara, al final del mandat, es faci balanç sobre el que s'ha fet en relació amb escoles bressol, d'infantil i de primària.

La Sra. BARCELÓ expressa el vot favorable del seu grup, que al desembre del 2016 va presentar una proposta, que es va aprovar, en què demanava què es faria a la ciutat en matèria d'educació i, concretament, a les escoles bressol. En aquest sentit, observa que el Grup de BC afirmava en campanya electoral que volia invertir 100 milions d'euros per construir 30 noves

escoles bressol, però a l'abril del 2016 va presentar una mesura en què parlava de construir-ne només 11. Ara, el seu grup es pregunta quantes n'hi haurà al final del mandat.

Critica el Govern per haver anunciat que implementaria una gran mesura de tarifació social a les escoles bressol que, a la pràctica, ha perjudicat la classe mitjana, i amb la qual els preus a Barcelona han pujat més que amb cap altre govern (el curs passat, pràcticament un 30% havia vist com pujaven els preus en els trams 8, 9 i 10, un 8% s'incrementava i el 36,5% tenien un increment molt alt), i recorda que el seu grup en reiterades ocasions ha demanat que es desvinculés la Targeta Barcelona Solidària, destinada a garantir un dret bàsic com és l'alimentació, del preu de les escoles bressols públiques, així com que no es vinculés el preu de la tarifació social al preu del menjador, que és competència de la Generalitat.

Per acabar, pregunta al Sr. Essomba quantes escoles bressol hi haurà construïdes a Barcelona quan acabi el mandat i si se sent satisfet de la gestió educativa que ha fet.

La Sra. BENEDÍ vota a favor de la proposició, que dona continuïtat al prec que va presentar el seu grup al juliol per demanar al Govern que informés sobre l'estat de les obres de construcció dels nous centres educatius, així com dels processos de reforma o reubicació d'altres centres, i comenta que al seu grup li dolen especialment els incompliments en matèria de construcció d'escoles bressol i el fet que, com en altres àmbits, es fessin promeses que després no han tingut resultats clars. Concreta que primer es van prometre 30 escoles, després 11 i, finalment, només se n'han construït 3.

Posa èmfasi en la importància de l'educació 0-3, perquè forma part imprescindible de la formació de la persona i de l'educació al llarg de la vida com a eina d'emancipació i desenvolupament dels ciutadans i les ciutadanes, i perquè l'impacte positiu sobre els infants en el desenvolupament de diverses activitats cognitives és significatiu, sobretot en els infants en situacions de vulnerabilitat, d'origen migrant i/o amb necessitats educatives especials.

Conclou que aquest mandat no s'han fet prou escoles bressol i que caldria detallar la informació relativa a la ubicació definitiva dels centres educatius actualment en situació de provisionalitat, així com al manteniment de cada centre.

La Sra. ANDRÉS expressa el vot favorable del seu grup i recorda que en campanya electoral la Sra. Colau va prometre 30 noves escoles bressol i una inversió de 100 milions d'euros; el Pla d'escoles bressol va consignar 19 milions per fer 11 escoles, i, finalment, només s'han fet dues escoles i una ampliació, un acabament del mandat anterior, mentre que del 2007 al 2011, en un període de crisi profunda, se'n van construir 29.

D'altra banda, demana informació sobre el Pla de millora i reforma de les escoles, ja que algunes escoles s'han reprogramat diverses vegades amb uns criteris d'urgència que no s'han explicat.

El Sr. VILLAGRASA expressa el vot favorable del seu grup i subratlla que, segons les dades de què disposa, de les 30 escoles bressol que es van prometre en campanya i que van convertir-se en 11 en el PAM, només se n'han fet 3; de les 910 places noves d'escola bressol que el Govern, teòricament molt social, pretenia oferir, només en té 262 d'ofertes per a aquest mandat, i cada any 3.000 infants es queden sense plaça d'escola bressol (un 43% de la demanda).

D'altra banda, comenta que, si bé el fet que hi hagi escoles en barracons també és culpa de la Generalitat, falta lideratge per part de l'alcaldeessa per intentar posar fi a unes construccions prefabricades que fins i tot l'Associació de Famílies d'Alumnes (AFA) de les escoles públiques ha dit que dificulten fer una vida escolar completa. En aquest sentit, pregunta quin va ser el resultat de la reunió que es va celebrar al setembre entre l'alcaldeessa i el conseller d'Educació per tractar aquests temes i concretar un calendari de supressió dels barracons.

Demana al Govern que aclareixi totes les dades esmentades.

La Sra. ROVIRA expressa el vot favorable del seu grup, que entén que és important saber quin és l'estat de la qüestió i per què les escoles bressol que es van anunciar finalment no s'han obert, i posa en relleu la importància de tenir una escola 0-3 pública i de qualitat, així com que l'Institut i el Consorci garanteixin l'equitat i la distribució territorial —entén que el Govern treballarà en aquesta direcció.

Dit això, comenta que, si bé hi ha hagut una manca d'inversió per part de la Generalitat, les escoles bressol també són de competència municipal, de manera que l'Ajuntament en podria haver prioritzat la construcció. Per això, vol saber quina és la resposta del Govern, ja que al seu grup li constava que les escoles bressol sí que eren una prioritat política però les dades mostren que no ha estat així.

El Sr. ARDANUY vota a favor de la proposició i fa tres observacions pel que fa a les competències de l'Ajuntament en educació: en primer lloc, l'Ajuntament pot desenvolupar un pla d'equipaments educatius públic, debatut i nítid en relació amb les necessitats educatives de la ciutat; en segon lloc, pot fer, conjuntament amb el Consorci d'Educació de Barcelona, un pla de millora de centres educatius també nítid, visible i públic; en tercer lloc, hauria de continuar treballant per la universalització del 0-3, que ha desaparegut del relat del Govern municipal actual, a qui pregunta si és que ha descartat aquest objectiu.

El Sr. PUIGCORBÉ vota a favor de la proposició i comenta que l'informe que es presenti hauria d'incloure el que demana el grup proponent i el que ha esmentat el Sr. Ardanuy, ja que, en cas contrari, hi haurà tres debats: el del «preinforme», el de l'informe i el del «postinforme».

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al comissionat d'Educació.

El Sr. ESSOMBA agraeix el comentari del Sr. Puigcorbé, ja que ell volia començar assenyalant que no se sap ben bé si la proposició demana que es faci un programa i un informe sobre el programa o bé ja s'entra a debatre sobre la matèria, però afirma que, en qualsevol cas, el Govern està a favor de compartir tota la informació suficient amb transparència.

A continuació, demana al Grup de Cs —qualifica de nefast el seu programa electoral pel que fa a educació— que expliqui quina és la seva visió renovada d'escola bressol per a la ciutat; a la Sra. Benedí li demana que parli urgentment amb el seu partit sobre els centres que tenen solar definitiu i que no tenen finançament perquè el seu partit no l'ha donat, a banda dels 42 milions de bressol que el conjunt del país deu a Barcelona; al Grup del PSC li diu que la seva gran mesura era una hora d'anglès més a alguns centres i li pregunta si preveu recuperar el finançament del Govern central, que és el que li va permetre fer tantes escoles bressol; al Grup del PP es limita a dir-li que li agrada continuar parlant de barracons, i diu al Sr. Ardanuy que el pla d'equipaments que demana existeix però està bloquejat per la situació política del país i està en mans d'ERC i Junts per Catalunya desbloquejar-lo. D'altra banda, assenjala el PP com a culpable, ja que amb la intervenció del 155 va fer impossible la gestió econòmica i política de l'educació al país amb el suport del PSC a la cambra del Senat.

Per acabar, indica que l'informe que s'ha demanat es lliurarà abans de la propera sessió.

La Sra. ROGNONI agraeix el compromís del Govern de lliurar l'informe abans de la propera sessió, en què entén que es debatrà, i agraeix també els vots favorables de tots els grups amoïnats per les promeses incomplertes respecte de la construcció d'escoles bressol. Concreta que al maig del 2015 la Sra. Colau va prometre que se'n construirien 30 i pregunta què ha

passat amb els 100 milions d'euros que s'hi havien d'invertir al llarg del mandat, així com amb les escoles pendents d'ubicació definitiva, els solars provisionals i els mòduls prefabricats (barracons).

Subratlla que més de dos anys d'ubicació provisional és massa i que en època de crisi cal prioritzar, com es va fer del 2007 al 2016: el seu grup va posar en funcionament les 29 escoles bressol que va construir el PSC al final del seu mandat i va deixar una auditoria feta d'escoles que tenen una mitjana de 31 anys d'antiguitat, tenen moltes mancances i necessitats (tèrmits, murs defectuosos, etc.) i s'han de posar al dia. Assenyala que aquella auditoria deia que en cinc anys es calculava que s'hi havien d'invertir 251 milions d'euros i pregunta en quin punt es troben aquestes qüestions i quina planificació hi ha (entén que cal posar les actuacions en marxa per ordre de prioritització). D'altra banda, pregunta quines actuacions es faran en relació amb els conflictes escolars que s'han generat a les Corts, Anglesola i Ausiàs March, entre d'altres.

La Sra. BARCELÓ diu al Sr. Essomba que no ha de posar deures a l'oposició, sinó rendir comptes del que ha fet com a responsable en matèria d'educació, i subratlla que el seu grup mai no prometria 30 noves escoles i en faria només 3 o 4, ni augmentaria els preus de les escoles bressol públiques, com ha fet BC.

La Sra. BENEDÍ diu al Sr. Essomba que es poden aprovar els pressupostos de la Generalitat i que tot el que es deu a l'Ajuntament de Barcelona i altres municipis és allà (42 milions d'euros), però que és l'Ajuntament qui ha de posar els sòls i va ser el Govern municipal qui va endarrerir tres anys l'acord plurianual de l'escola La Maquinista. Afegeix que no se sap què passarà finalment amb l'escola Entença, que havia d'anar a la Model.

Tot seguit, demana al Sr. Essomba que no doni lliçons i remarca que cadascú ha de fer la seva feina i la feina de l'oposició és fer seguiment del que fa o no fa el govern.

La Sra. ANDRÉS insisteix que el Grup de BC va prometre una inversió de 100 milions en escoles bressol i 30 escoles noves i només n'obrirà dues i mitja, un fracàs rotund; repeteix que el seu grup, en quatre anys pitjors que els actuals, en va fer 29, i demana al Sr. Essomba que no posi deures a la resta quan ell no n'ha fet els seus ni de lluny.

D'altra banda, lamenta que el comissionat d'Educació hagi parlat despectivament d'un programa d'anglès de 2.800 alumnes, 84 instituts i 28 escoles, que va posar en marxa el Consorci d'Educació de Barcelona a proposta del seu grup quan ella era regidora d'Infància, Joventut i Adolescència.

El Sr. VILLAGRASA diu al Sr. Essomba que confon la seva responsabilitat de govern amb un debat de campanya electoral; que la funció de l'oposició és la funció de control, i que caldrà informar les famílies de les 11 escoles que hi ha en barracons que el comissionat d'Educació nega que a Barcelona hi hagi escoles en barracons, cosa que qualifica d'impressionant.

D'altra banda, pregunta quines alternatives es donen a les famílies que es queden sense plaça d'escola bressol i on són les vuit escoles bressol que falten i les 648 places que s'han promès.

El Sr. ESSOMBA puntualitza que la proposició demana que es lliuri un informe abans de la propera comissió; diu a la Sra. Benedí que precisament quan tenen responsabilitats de govern no compleixen i fan el que correspon; recorda a la Sra. Rognoni que el seu grup quan governava va declarar que l'Ajuntament de Barcelona no construiria més escoles bressol públiques a la ciutat, i diu a la Sra. Andrés que ell, professor d'anglès, mai no parlarà

pejorativament de l'ensenyament d'aquesta llengua, però sí de la mesura que plantejava el PSC, perquè era molt ineficaç.

La Sra. ORTIZ expressa el vot favorable del seu grup.

La Sra. ROGNONI subratlla que, com ja s'ha posat de manifest moltes vegades, hi ha dos col·lectius especialment afectats per la tarifació de les escoles bressol: d'una banda, la classe mitjana, amb sous de 1.300 euros i que han de pagar 400 euros mensuals per fill, i, d'altra banda, les famílies molt vulnerables. Pregunta al Sr. Essomba amb quantes famílies del primer col·lectiu s'ha reunit —es va comprometre a fer un esforç per parlar-hi— i a quantes s'ha pogut arreglar la situació —en alguns casos hi havia problemes pel fet que les dades es basessin en l'IRPF de l'any anterior o per haver quedat a l'atur l'any corrent—, i, respecte del segon col·lectiu, explica que amb aquesta tarifació se li detreien 50 euros d'una targeta teòricament destinada a comprar productes per a infants de 0-2 anys (menjar i bolquers, entre d'altres) per pagar l'escola bressol. Vol saber si això s'ha arreglat.

Per acabar, manifesta una gran preocupació pels mòduls prefabricats i comenta que és impactant veure la quantitat d'escoles que hi ha en barracons a la ciutat.

La Sra. Ortiz expressa el vot favorable de BC, la Sra. Rognoni expressa el vot favorable del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, la Sra. Benedí expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Villagrasa expressa el vot favorable del PP, la Sra. Rovira expressa el vot favorable de la CUP, el Sr. Ardanuy expressa el seu vot favorable, i el Sr. Puigcorbé expressa el seu vot favorable. S'APROVA.

Del Grup Municipal Cs:

- 5.- (M1519/10966) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: instar al govern municipal a que de manera immediata presenti un informe als grups municipals, especificant les obres i el pressupost executat en els diferents equipaments esportius municipals així com la previsió fins al final de la legislatura i la realització d'un pla de xoc urgent en aquelles que ho requereixin.

La Sra. BARCELÓ agraeix la presència del gerent de l'IBE i lamenta l'absència del regidor d'Esports, que mai no assisteix a la Comissió, de manera que no es poden tractar amb ell qüestions importants que cal gestionar relacionades amb aquest àmbit, com ara la vergonyosa i lamentable situació en què es troben algunes entitats esportives i equipaments esportius municipals. Com a exemple d'això, mostra algunes fotografies dels vestuaris, les dutxes i la gespa de la Ciutat Esportiva Vall d'Hebron – Teixonera, on, a més dels problemes de manteniment i brutícia, els usuaris es queixen dels actes vandàlics que hi ha contínuament. Subratlla que no hi ha ni prevenció, ni seguretat ni unes instal·lacions adequades i, tot seguit, esmenta el cas de les pistes de Drassanes, que quan plou, s'inunden, i de Can Cuiàs, on els 400.000 euros que ha gastat el Govern per millorar les instal·lacions esportives de les quals es queixaven els veïns són insuficients i ara que ve campanya electoral, promet un nou poliesportiu.

A continuació, remarca que els veïns de Canyelles fa anys que esperen un poliesportiu que mai no arriba malgrat les promeses dels polítics, i l'únic que tenen és un cartell que diu «espai destinat a la construcció d'un poliesportiu». Per això, pregunta quan s'inaugurarà i quin cost

tindrà l'equipament del Turó de la Peira, que inicialment es va dir que s'inauguraria al setembre del 2018.

Respecte al districte de Sant Andreu, destaca dues instal·lacions esportives importants, el CEM Sant Andreu i el CEM Trinitat Vella, que no són del tot accessibles, sobretot pel que fa a les portes; del districte de Sant Martí exposa que a les Pistes Vermelles hi ha un gran problema en la gestió de l'obertura i el tancament, així com problemes continus de seguretat, i quant al districte de Gràcia, assenyala que hi ha queixes pel que fa a la il·luminació, la gespa, la ventilació als vestuaris i la seguretat del Nou Sardenya.

Per acabar, insisteix que és trist, lamentable i vergonyós que una ciutat com Barcelona tingui aquestes instal·lacions esportives; subratlla que el Govern municipal ha viscut de les rendes dels governs anteriors, i enuncia la proposició.

La Sra. FANDOS assenyala que l'absència permanent del regidor d'Esports és un reflex del poc valor que el Govern ha donat a l'esport durant aquest mandat.

Dit això, posa en relleu el gran prestigi que té Barcelona pel que fa a l'esport gràcies a la feina feta per associacions, federacions, clubs i consells, així com el reconeixement internacional del qual gaudeix la xarxa d'equipaments esportius municipals de la ciutat, uns equipaments que han de tenir un manteniment i una millora, cosa que no ha estat prioritària en aquest mandat, com demostra el fet que la despesa en esport s'hagi reduït un 20% respecte del mandat anterior, que la partida d'inversions del pressupost de l'IBE que fa referència al tema que tracta la proposició s'hagi reduït un 51% o que s'hagi reduït un 23% del pressupost d'altres subvencions com convenis a entitats i federacions. Subratlla que aquestes reduccions fan que passin coses com les que ha esmentat la Sra. Barceló, amb equipaments que pateixen un gran desgast i no s'arreglen. Observa, però, que en aquesta qüestió no influeix només la manca d'inversió de l'Ajuntament directe, sinó també la gestió d'alguns gestors. En aquest sentit, comenta que l'equipament de la Vall d'Hebron està gestionat per una fundació que, a poc a poc, està agafant altres equipaments, i tots s'estan queixant del manteniment.

Conclou que en aquest mandat hi ha un problema de prioritització, d'inversió i de gestió.

La Sra. SENDRA expressa el vot favorable del seu grup, que al juny va demanar a la Sra. Carranza el mateix informe que demana la proposició després d'un creuament d'articles públics i retrets amb el president de la UFEC en què es feia palès el malestar del sector esportiu de la ciutat per la manca d'equipaments, els preus d'ús, la gestió i el manteniment d'alguns equipaments esportius. Posa de manifest que el Govern no ha lliurat l'informe que es va demanar en aquella proposició de fa més de sis mesos, de la qual el seu grup va fer seguiment i continua reclamant tota la informació referent al 2018.

Afirma que la manca d'equipaments i espais esportius a Barcelona és flagrant i tot el sector esportiu de la ciutat ho pateix i n'és conscient, i remarca que caldria trobar el consens necessari de tots els grups per tirar endavant les instal·lacions i els equipaments esportius que corresponen a cada barri segons el mapa d'instal·lacions i equipaments esportius del municipi, document que aprofita per reclamar.

Tot seguit, posa èmfasi en el fet que l'esport sempre ha generat consens a Barcelona, tots els grups hi han esmerçat molts esforços i ha esdevingut un tret d'identitat de la ciutat que reflecteix, entre altres coses, una voluntat de cohesió social. En aquest sentit, subratlla que actualment l'esport, sobretot l'esport de base, és un espai de cohesió social, d'aprenentatge, de participació i, sobretot, de democratització, de manera que val la pena que tots els grups tinguin un projecte de consens i hi continuïn esmerçant tots els recursos necessaris per invertir en nous equipaments i, sobretot, per mantenir els que ja existeixen, de manera que els ciutadans que els utilitzen, especialment els infants, puguin fer-ho en plenes condicions.

En darrer lloc, expressa la convicció del seu grup que cal garantir l'accés ple i en condicions idònies a la pràctica esportiva a tota la ciutadania, motiu pel qual demana un esforç més gran per adaptar les instal·lacions, amb un èmfasi especial en les piscines i les zones d'aigua, per garantir el ple accés de la gent gran i les persones amb diversitat funcional. Concreta que cal desplegar un pla ambiciós per ampliar la xarxa d'equipaments i instal·lacions esportives a tota la ciutat.

La Sra. ANDRÉS agraeix la presència del gerent de l'IBE, però lamenta que sigui ell i no un regidor o una regidora qui hagi de donar resposta a intervencions de caràcter polític quan la comissionada no ha pogut assistir a la sessió per motius de salut, i lamenta també que al final del mandat els grups de l'oposició hagin d'estar demanant informes per obtenir informació sobre l'acció de govern, així com que el pressupost s'hagi reduït un 51% i que el pla per intervenir als equipaments municipals vagi tan lent, entén que per manca de voluntat política, que només va canviar quan el seu grup es va responsabilitzar de l'àrea.

Assenyala que d'aquí a poc la instal·lació de la Teixonera no tindrà l'habilitació per fer el que fa i el Barça de primera divisió, que hi entrena, no ho podrà fer per una manca absoluta de conservació i de manteniment, i esmenta el poliesportiu del Baix Guinardó, un projecte que ve de lluny però no s'ha impulsat (ni se n'ha parlat), i la Magòria, com a exemples de les moltes instal·lacions en mal estat.

A continuació, comenta que el model de gestió dels equipaments ha empitjorat, amb equipaments de proximitat que gestionaran pseudoempreses o empreses que van a fer diners i no a defensar el que van aconseguir moltíssimes entitats amb la seva lluita per tal que aquests espais fossin de pràctica esportiva de proximitat, i posa de manifest que els regidors i les regidores de districte no volen escoltar els problemes dels seus clubs esportius de base i de proximitat.

Per acabar, observa que, a més de presentar l'informe que demana la proposició, caldria fer un balanç polític de què ha fet amb l'esport de la ciutat un govern que tenia com a bandera Pasqual Maragall, que va fer de Barcelona una ciutat olímpica.

El Sr. VILLAGRASA agraeix la presència del gerent de l'IBE, professional que mereix tot el seu respecte, i lamenta que el regidor d'Esports, el Sr. Asens, no doni la cara. Comenta que segurament el problema és que quan un és activista es pensa que les polítiques d'un ajuntament són bufar i fer ampolles, quan la realitat és que les polítiques esportives, sobretot en el cas de l'esport de base, requereixen esforç i compromís, compromís que el Sr. Asens ha demostrat que no té en no assistir a les sessions de la Comissió.

A continuació, denuncia l'estat del camp de futbol del Carmel, que qualifica de penós, i explica que els clubs que intenten mantenir aquestes instal·lacions les han de pagar amb els seus recursos, mitjançant quotes als pares dels nens que fan activitat esportiva o venent loteria, perquè el Govern no contribueix a reformar les instal·lacions tot i ser municipals.

D'altra banda, pregunta per les instal·lacions que s'han de construir, com ara el camp de rugbi del carrer Santander o les instal·lacions esportives de la Magòria, sobre les quals ara per ara ni tan sols hi ha un acord: les entitats i els clubs esportius no estan del tot d'acord amb la proposta del Govern i, a finals de mandat, el projecte continua sobre pla sense haver estat aprovat.

Conclou que el compromís amb l'esport de base de la ciutat tant del Sr. Asens en particular com del Govern en general és nul.

La Sra. ROVIRA expressa el vot favorable del seu grup, que demana que, a més d'informar sobre la situació actual, si és possible, s'informi sobre les propostes del futur, fruit del pla que ja s'havia desenvolupat i que pregunta en quin estat es troba.

El Sr. PUIGCORBÉ vota a favor de la proposició, que entén que es podrà complir fàcilment atès que demana un informe que ja es va demanar al juny i, per tant, deu estar començat.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al gerent de l'IBE.

El Sr. OLIVELLA lamenta l'estat del camp de la Teixonera que es veu en les imatges que ha mostrat la Sra. Barceló, però comunica que s'hi està treballant i a l'agost es canviarà la gespa del camp de futbol i del camp de rugbi i s'arreglaran els vestidors (no es pot fer ara perquè s'interrompria l'activitat).

Tot seguit, confirma que es farà l'informe que es demana i observa que a més de la inversió que es fa directament des de l'IBE, cal tenir en compte la que fan tots els districtes, informació que ja se'ls ha sol·licitat. En aquest sentit, comenta que es va lliurar una diagnosi de les deficiències dels camps i ells havien d'actuar per arreglar les deficiències greus i molt greus.

D'altra banda, informa que, d'acord amb les dades del PIM, al mandat anterior es va fer una inversió de 46,5 milions d'euros per a instal·lacions esportives i aquest mandat acabarà amb una inversió de 73 milions, que s'ha destinat, entre altres coses, a la segona ampliació del CEM d'Horta, la piscina del Turó i la construcció dels tres pavellons del Camp del Ferro. Tanmateix, està d'acord que, malgrat la gran inversió que s'està fent, aquesta és insuficient, motiu pel qual demana que es defensi una aportació pressupostària més gran.

Posa de manifest que es va fer una diagnosi de camps de futbol i instal·lacions esportives pel que fa a accessibilitat i s'està treballant per aconseguir les inversions necessàries per fer-les totes accessibles, i també s'ha demanat a tots els gestors que ho facin.

Per acabar, subratlla que l'Ajuntament mai no ha deixat d'apostar per l'esport de base i expressa l'abstenció del Govern, que es compromet a fer l'informe, però no pot executar les obres amb un pla d'urgència, tot i que sí que farà un pla d'actuació de les prioritats en les quals s'ha d'invertir i, a partir d'aquí, executarà les obres necessàries en funció de les disponibilitats pressupostàries.

La Sra. BARCELÓ agraeix els vots favorables i les explicacions del Sr. Olivella, però insisteix que no és ell qui les hauria de donar, sinó el regidor Asens, que, encara que no li agradi l'esport, hauria d'assumir la seva responsabilitat i assistir a la Comissió per parlar de qüestions importants com la que els ocupa.

Dit això, comenta que l'abstenció del Govern significa que presentarà un informe, però els usuaris d'aquestes instal·lacions continuen tenint problemes. Afegeix que l'esport és importantíssim per al benestar físic, psicològic i social de les persones i que un govern que feia eslògans sobre igualtat d'oportunitats hauria de garantir a tots els barris unes instal·lacions esportives adequades.

D'altra banda, subratlla que a la vida i a la política és imprescindible fer prevenció per evitar que passin coses com que quan uns nens i les seves famílies vagin a unes instal·lacions esportives es trobin amb les condicions que s'han comentat avui al llarg del debat, fruit de la permissivitat d'un govern a qui no li importa l'esport i a qui li falta gestió i control. En aquest sentit, observa que el Govern no pot ser un espectador passiu, sinó que ha de proposar, controlar i gestionar les instal·lacions esportives que té i, sobretot, prevenir perquè no arribin a l'estat lamentable en què es troben.

La Sra. FANDOS subratlla que les coses es demostren amb fets i que quan governava el seu grup en cap moment no es va presentar cap proposició com aquesta.

La Sra. SENDRA diu al Sr. Olivella que sap perfectament que 73 milions són insuficients per fer front al pla, ja que les necessitats són de 200 milions, i manifesta sorpresa davant l'actuació de BC respecte d'una activitat que representa del tot els seus valors (democratització, cohesió, participació i una altra manera de fer la gestió). Per això, demana que s'hi treballi.

El Sr. OLIVELLA explica que el que s'està fent és analitzar quins camps requereixen actuacions més urgents (moltes instal·lacions de gespa faran deu anys entre el 2019 i el 2021 i s'hauran de renovar i caldrà comprovar, d'acord amb el manteniment que se n'ha fet i l'ús intensiu que s'hi ha donat, quines cal prioritzar) i planificar en funció d'això, i informa que cada camp costa 300.000 euros.

Quant a la gestió, indica que amb els gestors es defensa un model de ciutat en què siguin les entitats de barri les que gestionin les instal·lacions i que, si bé la Llei de contractes posa un seguit de cauteles en aquest àmbit, aquestes s'intenten superar per tal que els gestors que gestionen actualment ho continuïn fent.

La Sra. Ortiz expressa l'abstenció de BC, la Sra. Fandos expressa el vot favorable del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, la Sra. Sendra expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Villagrasa expressa el vot favorable del PP, la Sra. Rovira expressa el vot favorable de la CUP i el Sr. Puigcorbé expressa el seu vot favorable. S'APROVA.

Del Grup Municipal ERC:

- 6.- (M1519/10962) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda instar el govern municipal a realitzar una convocatòria d'oferta pública restringida només per a persones amb discapacitat intel·lectual.

La Sra. SENDRA indica que aquest punt es tractarà conjuntament amb el punt 9.

La Sra. BENEDÍ saluda el representant de Dincat present a la sala i la persona que l'acompanya i comenta que, malauradament, hi ha un gran desconeixement per part de les administracions i els tribunals responsables de les convocatòries de l'oferta pública sobre les necessitats de les persones amb discapacitat intel·lectual, així com sobre el que passa a la majoria de les administracions locals en aquesta qüestió, ja que el tracte que se'ls dona és el mateix que a les persones amb altres discapacitats.

Explica que els textos de les convocatòries són de difícil comprensió i les persones amb discapacitat intel·lectual no tenen l'oportunitat d'acreditar mèrits, i comenta que la Generalitat està implicada d'una manera ferma i decidida en la millora de les condicions d'accés d'aquest col·lectiu a la funció pública i una de les accions, d'acord amb la normativa vigent, és la via de reserva, que estableix que a l'oferta d'ocupació pública s'ha de reservar una quota no inferior al 7% per a persones amb discapacitat o diversitat funcional de la qual, com a mínim, el 2% de les places es reservarien per ser ocupades per persones amb discapacitat intel·lectual i el 5% restant per a persones que acreditin qualsevol altre grau de discapacitat igual o superior al 33%. Exposa que la primera convocatòria de places específiques per a aquest col·lectiu es va fer l'any 2003 i, des d'aleshores, se n'han fet tres més, i actualment el programa inclou 93 treballadors i treballadores que realitzen tasques d'ajuda en serveis generals (arxiu, magatzem, telefonista, subaltern, etc.) en els diferents departaments de la Generalitat, que també ha esdevingut un referent pel que fa a la integració laboral de les persones amb discapacitat intel·lectual per haver estat la primera administració en què el seguiment dels treballadors i les

treballadores d'aquest col·lectiu el realitzen tècnics de la mateixa Administració. Així, el personal tècnic en inserció laboral adscrit a la Direcció General de la Funció Pública fa un seguiment individualitzat de cada treballador i treballadora i del seu entorn i en dissenya el pla anual de formació específica.

Observa que l'accés a l'oferta pública és la fita de moltes persones amb discapacitat intel·lectual i les seves famílies, motiu pel qual cal evitar que tornin a trobar-se amb els entrebancs amb què s'han trobat en algunes administracions, i esmenta la jornada sobre estratègia, experiències i casos d'èxit d'integració de persones amb discapacitat intel·lectual a la funció pública que va organitzar al juny Plena Inclusión, una organització que agrupa prop de 900 entitats de tot l'Estat que defensen els drets de les persones amb discapacitat intel·lectual i les seves famílies i que té com a objectiu contribuir a la plena inclusió d'aquestes persones a la societat. Comenta que la Generalitat hi va participar convidada per Dincat, la federació que vetlla per la defensa dels drets, la dignitat i la millora de la qualitat de vida de les persones amb discapacitat intel·lectual de Catalunya i coordina prop de 300 entitats que treballen conjuntament per oferir serveis i suports que potenciïn l'autonomia d'aquestes persones i en garanteixin la plena inclusió a la societat en totes les etapes vitals i en tots els àmbits.

A continuació, posa de manifest que el fet que les administracions locals contractin persones amb discapacitat intel·lectual serveix de model per a la resta de la societat i per animar altres col·lectius professionals a plantejar-se aquesta nova visió, de manera que si es fa en xarxa serà molt més fàcil aconseguir que les persones d'aquest col·lectiu puguin ser les protagonistes de la seva pròpia vida, madurar i oferir a totes les seves capacitats diferents per esdevenir ciutadanes i ciutadans de plens drets i deures.

El seu grup, conscient que les possibilitats de participació i accés de les persones amb discapacitat intel·lectual als diferents àmbits públics són menors que per a altres persones, entén que l'Ajuntament de Barcelona hauria de ser un exemple i, en la propera convocatòria d'oferta pública, hauria d'incloure també aquestes places per a persones amb discapacitat intel·lectual mitjançant convocatòries específiques d'accés a llocs de treball fixos del sistema de concurs de mèrits i capacitats i demostrar que Barcelona és una ciutat inclusiva i que el seu ajuntament també ho és.

La Sra. ROGNONI expressa el vot favorable del seu grup, que subscriu les paraules de la Sra. Benedí, a les quals afegeix que ara es treballa amb un nou paradigma, que es va treballar molt durant el mandat anterior, en què s'ha passat de parlar de discapacitats a parlar de capacitats i diversitat funcional. Afegeix que, també en el mandat anterior, tot i que ja s'hi havia fet una gran feina anteriorment gràcies a la ciutadania involucrada, es va treballar perquè l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat fos una entitat moderna i funcionés d'acord amb la Convenció de Nacions Unides sobre els drets de les persones amb diversitat funcional, que en l'apartat g de l'article 27 parla de contractar persones amb discapacitat en el sector públic. Assenyala que durant el mandat passat es va presentar un informe que s'havia fet el mandat anterior sobre l'avaluació del compliment de la Convenció a Barcelona i un dels aspectes era aquest —aprofita per recordar el Sr. Francesc Martínez de Foix i per posar en relleu la gran feina que fa Dincat—, i manifesta sorpresa pel fet que s'hagi produït un error com el que s'ha produït, sobretot tenint en compte que es va crear una comissió interdepartamental —que es va perfeccionar en el mandat anterior— amb tots els directors de serveis tècnics de l'Ajuntament de Barcelona precisament perquè les persones amb diversitat funcional tinguessin una visió transversal a partir de la qual es pogués treballar i s'evitessin aquests errors.

Explica que l'error s'ha corregit després que una ciutadana, a la qual agraeix la presència a la sala, n'alarmés els grups de l'oposició, i afegeix que avui al matí, *in extremis*, el Govern ha tret

una nota per anunciar que faria la convocatòria. Agraïeix que l'error s'hagi corregit, però entén que no s'hauria d'haver produït.

La Sra. BARCELÓ saluda la Sra. Alterrea i el Sr. Villanueva, de Dincat, i els dona les gràcies per haver-se reunit amb ella per exposar-li els problemes i les necessitats que tenen, així com el que havia passat amb les places d'oferta pública a l'Ajuntament de Barcelona.

Dit això, recorda l'emotiu discurs als Goya de l'actor Jesús Vidal, un exemple de lluita per la inclusió, la diversitat i la visibilitat, i subratlla que no hi ha una única manera de viure, d'expressar ni de sentir i que la pluralitat sempre ha de sumar i, per tant, les administracions públiques han de facilitar que les persones amb discapacitat intel·lectual puguin tenir la màxima autonomia possible i participar en la vida pública i social, àmbit amb què té molt a veure el dret a tenir feina. Coincideix que en aquest àmbit l'Administració pública ha de ser un exemple (com ja s'ha dit, un 7% ha d'estar reservat per a persones amb discapacitat i d'aquest, el 2% ha de ser ocupat per persones amb discapacitat intel·lectual).

Exposa que el 2004 va entrar en vigor una nova legislació per la qual les comunitats autònomes, fins i tot el Ministeri, poden fer convocatòries específiques per a persones amb discapacitat intel·lectual, i comenta que no sap què ha passat perquè l'Ajuntament no fes aquesta convocatòria específica. Manifesta tristesa davant el fet que a les empreses externes que contracta l'Ajuntament de Barcelona se'ls demani que compleixin els criteris socials que inclou la guia de contractació pública social, però, en canvi, quan l'Ajuntament ha de fer la seva feina, comet un error com el que van donar a conèixer la Sra. Alterrea i el Sr. Villanueva.

Per acabar, indica que el seu grup celebra que s'hagi rectificat, però alhora demana que l'Ajuntament sigui un exemple i no torni a cometre el mateix error.

La Sra. ANDRÉS saluda les persones que van alertar els grups polítics, que es van mobilitzar per solucionar una situació que podria ser greu —celebra que s'hagi rectificat— per una qüestió d'igualtat de drets a l'accés a la funció pública que cal garantir sempre. Explica que el seu grup, de manera immediata, es va posar en contacte amb els sindicats de la taula per tal que es possessin també a treballar sobre aquesta qüestió, atesa la importància del dret d'accés a la funció pública d'aquestes persones, sobretot en un context en què la feina en l'àmbit privat és cada dia més difícil per a elles, ja que els centres especials de treball ja fa temps que no funcionen com han de funcionar per donar resposta a les situacions i a l'accés laboral d'aquestes persones, i moltes d'elles, un cop acabada la formació, no troben una altra via per continuar. A més, s'han vist afectades per retallades gravíssimes en les prestacions econòmiques que reben; no disposen de centres d'oci, ni tan sols de lleure, que sí que hi ha per a la resta de col·lectius (infants, adolescents i joves), i estan en una clara situació de desavantatge social.

En darrer lloc, subratlla que les institucions han de treballar molt per tal de donar exemple i tornar a recuperar determinades pèrdues que s'han patit i avançar perquè aquest col·lectiu tingui més facilitats, no només pel que fa a la formació i l'accés a la feina, sinó també en l'àmbit privat; comenta que darrerament s'han vist notícies tristes en aquest sentit i com es tracten des de la Justícia, i insisteix que cal avançar en la garantia dels drets d'aquestes persones que són ciutadans i ciutadanes com tota la resta.

El Sr. VILLAGRASA expressa el vot favorable del seu grup, que entén que s'han exposat tots els arguments necessaris, i pregunta si l'Institut Municipal de Mercats, l'Institut Municipal d'Educació, BIMSA, Betevé i Bagursa compleixen els percentatges que estableixen les lleis 13/1982 i 53/2003 pel que fa a l'ocupació de persones amb discapacitat intel·lectual. En cas que, com creu el seu grup, no els compleixin, en vol saber el motiu.

La Sra. ROVIRA expressa el vot favorable del seu grup.

El Sr. PUIGCORBÉ expressa el seu vot favorable; qualifica la proposició de molt interessant i convenient, i comenta que a la pel·lícula protagonitzada per Jesús Vidal s'ironitza amb el tema i el seu personatge posa multes de trànsit.

La Sra. ORTIZ agraeix la presència dels representants d'entitats amb el gerent de Recursos Humans i comenta que, si bé no entén que es parli d'un error, el Govern accepta el prec i vota a favor de la proposició.

Dit això, subratlla que l'Institut i Recursos Humans han treballat durant tot el mandat per avançar en les convocatòries públiques reservades, i també s'ha treballat la inserció en el mercat ordinari mitjançant la Xarxa d'Inclusió Laboral, que està funcionant molt bé, i s'ha ampliat la col·laboració amb PIMEC, que és el gruix de les empreses que hi ha a la ciutat, de manera que tot el que té a veure amb inserció laboral ha estat una prioritat per al Govern, juntament amb la vida independent.

Afegeix que ara s'ha llançat aquesta convocatòria gràcies a un treball conjunt que també s'havia parlat amb Dincat i que s'anirà treballant amb el conjunt de la Xarxa i pel treball entre l'Institut i Recursos Humans, i cedeix la paraula al gerent de Recursos Humans perquè hi aprofundeixi.

El Sr. PASCUAL exposa que de les més de 2.000 places que hi ha d'oferta pública, s'està fent un esforç per convocar-ne més de la meitat i en aquest procés, en les borses de treball que s'han llançat durant el mandat, ja s'han obert torns restringits per a persones amb discapacitat.

Explica que bàsicament en aquestes proves, de borses, hi havia l'obligació de fer proves adaptades per poder-les acollir, i en el que no es tenia experiència —encara s'està negociant, entén que la negociació acabarà la setmana vinent— és en la part de torn de persones amb discapacitat intel·lectual. Indica que, del que hi ha aprovat, hi ha més de 170 places obertes a persones amb diferents discapacitats, i s'està acordant una categoria específica per poder-les convocar de manera restringida amb unes proves adaptades. Assenyala que això és el que s'està treballant amb l'Institut de Persones amb Discapacitat, que és qui en té més coneixement (Recursos Humans té experiència en l'adaptació per a persones amb discapacitat física, però no tanta en el cas de la discapacitat intel·lectual), i es calcula que abans d'acabar l'any es podran llançar 48 places per a persones amb discapacitat intel·lectual.

D'altra banda, informa que en el conveni que es va acordar abans de l'estiu passat, amb la representació dels sindicats, es va fer un treball per aconseguir que les persones amb discapacitat intel·lectual tinguessin també l'opció de treballar en pràctiques dins de l'organització municipal.

La Sra. BENEDÍ agraeix els vots favorables; pregunta si ja s'ha pensat si hi haurà equip tècnic de persones que acompanyin les persones amb discapacitat intel·lectual i vetllin per la seva bona inclusió de manera individualitzada, i manifesta el desig que l'anunci del Govern, que s'ha fet tot i que s'acaba d'explicar que encara hi ha alguns serrells per lligar, sigui un anunci real, dotat de contingut i no com d'altres que acostuma a fer.

La Sra. ROGNONI agraeix l'acceptació del prec i manifesta sorpresa per l'afirmació del Sr. Pascual que Recursos Humans no té prou coneixements per adaptar les proves a persones amb discapacitat intel·lectual, quan es va crear una comissió interdepartamental a l'IMD. Subratlla que és molt important que hi assisteixin els gerents de totes les àrees perquè no passi això que

ha passat, ja que no pot ser que siguin els ciutadans els que vigilin que es compleixen les lleis i els decrets que els afecten.

Insisteix que l'error s'ha corregit *in extremis*; comenta que no és difícil calcular el nombre de places que s'han de reservar (recorda que és el 7% del total, 5% per a persones amb discapacitat física i 2% per a persones amb discapacitat intel·lectual), i remarca que el Govern ha d'acostumar-se a aplicar la Llei 26/2011 i l'article 27.g i concordants de la Convenció de Nacions Unides, així com remoure obstacles per facilitar la vida al ciutadà, una obligació dels poders públics, que són un model, sobretot en el cas de les administracions locals, per la seva proximitat al ciutadà.

D'altra banda, assenyala que cal fer programes per alliberar les tasques de cura, que generen molt d'estrès a les persones que tenen al seu càrrec una persona amb diversitat funcional.

Per acabar, demana al Govern que en cada convocatòria s'asseguri que està complint amb les quotes del 5% i del 2%.

La Sra. BARCELÓ demana al Govern, que d'una banda ha dit que no tenia prou experiència en oferta pública amb persones amb discapacitat —troba estrany que un ajuntament com el de Barcelona no en tingui— i, de l'altra, ha anunciat la convocatòria, que sigui seriós i responsable i prioritzi la garantia d'aquestes places. En definitiva, que compleixi la llei i faci que l'anunci esdevingui una realitat per promoure l'autonomia i el dret a treballar de les persones amb discapacitat.

La Sra. ANDRÉS comenta que el seu grup confia que el Govern està compromès amb fer efectiva la convocatòria d'una manera adequada, i que li ha cridat l'atenció el que ha dit el gerent sobre la possibilitat que aquestes persones facin pràctiques. Pregunta si es podria aprofundir en aquesta qüestió, que suggereix que es treballi amb les entitats, ja que, atès que el tema de les pràctiques acostuma a ser molt complicat en tot l'entorn laboral, convindria que estigués molt parlat amb el sector.

La Sra. ORTIZ assegura que es garantirà que el procés es fa amb totes les condicions, tant amb l'assessorament de l'Institut com amb les entitats —comenta que precisament per això s'ha treballat en xarxa—, i assenyala que per primer cop l'Institut ha cobert places també de les vacants de l'Institut de Persones amb Discapacitat. Afegeix que el diagnòstic d'accessibilitat es va fer protagonitzat només per persones amb discapacitat i que, si bé durant aquest mandat s'ha avançat per la inclusió d'aquestes persones, el Govern entén que cal fer més i millor i per això està compromès amb la proposició i el prec que s'han presentat.

La Sra. BENEDÍ torna a agrair els vots favorables i manifesta la convicció del seu grup que l'Ajuntament ho farà bé perquè té la possibilitat de fer-ho. D'altra banda, subratlla que cal fer xarxa amb les entitats, resoldre el dubte sobre quin tipus de pràctiques s'han de fer, i no fer res que no estigui d'acord amb el que defensen les entitats. Comenta que ERC hi col·laborarà sempre que es treballi en aquest sentit.

La Sra. ROGNONI indica que de les 1.343 places de la convocatòria, 91 han de ser reservades i demana que el model de prova es faci bé d'entrada per evitar que s'hagi de corregir un error.

La Sra. Ortiz expressa el vot favorable de BC, la Sra. Rognoni expressa el vot favorable del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, la Sra. Benedí expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Villagrasa expressa el vot favorable del PP, la Sra. Rovira expressa el vot favorable de la CUP i el Sr. Puigcorbé expressa el seu vot favorable. S'APROVA.

Del Grup Municipal PSC:

- 7.- (M1519/10975) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports de l'Ajuntament de Barcelona acorda exigir al govern municipal que no s'enfronti el dret a la cultura i a la salut al barri del Raval i que no es presenti a votació cap expedient sobre el Solar de la Capella de la Misericòrdia sense el consens de totes les institucions implicades.

La Sra. SENDRA indica que aquest punt es tractarà conjuntament amb el punt 11.

La Sra. ANDRÉS assenyala que l'objectiu de la proposició és que el Govern trobi la manera de consensuar el futur de l'ampliació del MACBA i del CAP Raval i subratlla que el consens és imprescindible per tenir una societat cohesionada, una ciutat cohesionada i uns barris cohesionats. Observa, però, que en aquest cas el Govern ha actuat en la direcció contrària, ja que fins ara no ha traçat vies per generar consens, sinó que, una vegada més, ha generat confrontació a l'entorn d'un projecte (en aquest cas, de dos). A més, no només hi ha enfrontament dins del mateix barri, sinó també entre institucions (Conselleria de Cultura i Conselleria de Salut de la Generalitat), i l'Ajuntament no ha fet el que hauria d'haver fet per garantir la compatibilitat de dos drets que són de tothom i que són perfectament compatibles si es treballa bé.

Dit això, fa una breu cronologia dels fets:

- El conveni del 2006 de Serveis de Salut entre l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya preveia l'ampliació o nova ubicació del Raval Nord.
- El 2013 l'Ajuntament de Barcelona cedeix la capella de la Misericòrdia al MACBA per a la seva ampliació.
- El 2016 s'aprova el nou conveni entre Generalitat i Ajuntament de Barcelona per Serveis de Salut on es torna a preveure l'ampliació o canvi d'ubicació del CAP Raval.
- El 2017 el MACBA aprova el seu Pla estratègic amb el vot favorable del Govern municipal, que forma part del Consorci (és una de les tres institucions del MACBA).
- El 2018 el Govern municipal trenca de manera unilateral el compromís dins del Pla estratègic i proposa retirar la cessió de la capella al MACBA per tal que s'hi instal·li el nou CAP del Raval Nord, amb la qual cosa trenca un consens que ja existia sobre l'ampliació del MACBA.
- Davant d'aquesta situació, el seu grup presenta aquesta proposició, que enuncia.

La Sra. BARCELÓ subratlla que el fet que al final de la legislatura s'hagi de demanar diàleg i consens al Govern demostra que aquest no ha sabut ni dialogar ni arribar a consensos i, en aquest cas, va generar un conflicte del qual l'oposició ja va avisar.

A continuació, posa de manifest que al CAP del Raval Nord no pot continuar en la situació en què es troba des de fa tretze anys, però no s'hi pot donar una solució amb un equipament que no és de l'Ajuntament i que s'havia acordat que es destinaria a l'ampliació del MACBA. Lamenta que la Sra. Pin, per incapacitat a l'hora de buscar recursos i per pura ideologia política, digués que l'equipament que estava destinat a l'ampliació del MACBA passava al CAP Raval i generés el conflicte, que és el que més li agrada, en lloc de buscar una solució. En aquest sentit, comenta que reunions com la que es va celebrar l'altre dia no ajuden a trobar solucions, perquè el Govern va arribar tard, el comissionat se'n va anar i les intervencions es van haver de fer amb presses, i ella va sentir vergonya com a membre de la institució, encara que no fos responsable seva. Observa que si el Govern té un problema i l'oposició intenta ajudar-lo a trobar una solució, cal convocar una reunió amb una previsió de durada suficient per tractar la qüestió.

Dit això, vota a favor de la proposició del PSC, ja que entén que el Govern municipal ha de trobar una solució que sigui bona tant per al MACBA com per al CAP Raval Nord (que té unes instal·lacions lamentables i ni es pot treballar d'aquesta manera ni els usuaris han d'estar en aquestes condicions quan els atenen), i pregunta a la Sra. Pin si després de quatre anys no serà capaç de donar una solució que no perjudiqui ningú.

Per acabar, formula la pregunta corresponent al punt 11 de l'ordre del dia: reitera el Govern municipal el seu suport al Pla estratègic del MACBA aprovat l'any 2017?

El Sr. CIURANA subscriu íntegrament les intervencions del PSC (vota a favor de la seva proposició) i de CS —observa que això demostra com de malament ha fet les coses el Govern— i explicita que els ciutadans del Raval Nord, com la resta de ciutadans, necessiten la millor assistència sanitària possible i el CAP del Raval Nord té unes mancances evidents, que el seu grup ha vist i sobre les quals ha parlat amb els treballadors i els veïns.

Afegeix que un CAP de primera per al Raval ha de ser compatible amb una ampliació del MACBA, compatibilitat que s'aconsegueix amb consens i amb una solució global. Tanmateix, la Sra. Pin es limita a generar problemes amb tothom i el Govern ha fet les coses de la pitjor manera possible, enfrontant salut i cultura.

Assenyala que per buscar una solució cal que al darrere hi hagi un horitzó de sinceritat, no que es vagin presentant projectes amb clara deslleialtat institucional per part del Govern municipal, i recorda que la presidenta del Consell General del MACBA en quatre d'aquests cinc anys ha estat la Sra. Ada Colau; que la Sra. Pin el 2017 va votar a favor del Pla estratègic, que preveia l'ampliació del MACBA a la capella de la Misericòrdia, i que les propostes que el Govern ha llençat improvisadament inclouen, entre altres coses, el trasllat d'una escola bressol i d'un arxiu i, fins i tot, ficar-se a casa d'un altre, de la Diputació, amb qui ni tan sols se n'ha parlat.

Per acabar, posa de manifest que el Govern té altres coses pendents, ja que es va comprometre a fer una reunió amb els veïns afectats i va rebre la sol·licitud de fer una reunió amb els signants del manifest, coses que demostren que tot aquest procés és un procés viu, en marxa, que no es pot menystenir.

La Sra. BENEDÍ subratlla que el seu grup mai no alimentarà cap debat que pretengui contraposar uns drets de la ciutadania a uns altres, ni contribuirà tampoc a establir una prelatió demagògica entre els diferents drets, ja que la seva obligació, com a republicanes, és treballar amb obstinació perquè les administracions públiques garanteixin als barcelonins i les barcelonines l'exercici de tots els seus drets en les millors condicions.

Dit això, assenyala que el seu grup és ben conscient dels greus problemes que des de fa massa anys (tretze) pateix el CAP del Raval Nord, uns problemes que impedeixen que es doni l'assistència sanitària adequada a una àrea de la ciutat superpoblada. Indica que les condicions d'atenció als malalts i de treball del personal sanitari són molt precàries: les filtracions d'aigua, els problemes electrògens, el fet que en algunes de les entrades dels edificis i els despatxos mèdics no hi càpiguen ni les cadires de rodes i un llarg etcètera de deficiències provoquen una tensió constant als professionals que hi treballen i a les persones que hi van a rebre atenció, una situació insostenible que el Departament de Salut va decidir corregir amb la construcció d'un nou CAP. Posa de manifest que per poder-lo construir, el Govern municipal ha de proporcionar al Departament de Salut un solar que reuneixi les condicions tècniques requerides per CatSalut. D'altra banda, comenta que és indubtable que el MACBA necessita des de fa anys ampliar les seves instal·lacions per esdevenir el centre d'art contemporani de projecció internacional que Barcelona i el món de la creació artística de la ciutat i del país ambicionen. Tanmateix, malauradament, la crisi va paraitzar el projecte d'ampliació que s'havia dissenyat inicialment, però fa pocs dies el Govern municipal va oferir al MACBA quatre noves possibilitats per dur a

terme l'ampliació sense allunyar-se de l'emblemàtic edifici de Richard Meier, i ara cal que el Consorci del Museu valori amb atenció aquestes alternatives i s'hi pronunciï.

Per acabar, manifesta la convicció del seu grup que la responsabilitat i el rigor de les institucions públiques concernides faran que aquestes sàpiguen trobar amb diligència i de manera consensuada les solucions més convenients per a les veïnes i els veïns del Raval Nord i el conjunt de la ciutadania de Barcelona, perquè puguin gaudir dels equipaments sanitaris i culturals de qualitat que necessiten i mereixen, i demana a la Sra. Pin que busqui solucions i no generi problemes.

El Sr. VILLAGRASA diu a la Sra. Pin que potser no és conscient dels problemes que ja té Ciutat Vella i, per això, a tres mesos de les eleccions, en genera un altre on no n'hi havia cap, ja que hi havia un informe anterior a aquest mandat en què el mateix CAP afirmava que disposava d'espai suficient per ampliar les seves instal·lacions, i hi havia un conveni signat amb la fundació del MACBA per ampliar l'equipament cultural.

Observa que, si bé ningú no dubta que el CAP del Raval Nord necessita espai, un problema que ve d'altres mandats, és innecessari enfrontar institucions i serveis al barri, i que l'argument del Govern que l'ampliació del CAP del Raval Nord al mateix espai no es pot fer perquè hi ha unes subestacions elèctriques no és vàlid perquè l'únic projecte que s'ha vist no cau sobre aquestes, de manera que abans de descartar aquesta opció cal mirar si realment això és un problema — comenta que, segons el CAP, hi ha un informe de l'Ajuntament que diu que al CAP hi ha prou espai.

D'altra banda, afirma que el Govern és conscient que la capella de la Misericòrdia tampoc no és un espai adequat per al CAP, ja que és insuficient i faria que d'aquí a uns anys i després que la ciutat hi hagués destinat milions d'euros, es digués que cal una altra ampliació.

Per això, subratlla que cal buscar solucions i consensos i no enfrontaments, i lamenta que, a tres mesos de les eleccions, es faci aquest debat i, perniciosament, es digui que qui no està a favor del trasllat del CAP a la capella de la Misericòrdia està en contra de la sanitat pública del Raval, quan això és mentida.

Conclou que la proposta del Govern implica perjudicar el MACBA, ampliar el CAP en un espai insuficient i traslladar el problema al proper mandat, i manifesta l'acord del seu grup amb la proposició del PSC.

La Sra. ROVIRA comenta que el seu grup ja ha expressat la seva opinió en diferents ocasions tant a l'Ajuntament com amb les veïnes i les treballadores del CAP, i subratlla que és evident que està d'acord a garantir el dret a la cultura, però, tal com expressen algunes treballadores del món de la cultura de la ciutat, tot això té poc a veure amb la proposta d'ampliació del MACBA. En aquest sentit, pregunta quina col·lecció s'hi vol mostrar i de quina manera inèdita es pensa exposar, si hi ha estudis que n'expliquin l'interès públic, a qui pertany aquesta col·lecció i com es respon als problemes en relació amb el sentit d'una inversió pública per a una col·lecció que, en un alt percentatge, és de propietat privada.

Afegeix que, a parer de la CUP Capgirem, el paper de les grans institucions culturals al Raval ha generat prou polèmiques des de fa anys sobre les conseqüències urbanístiques i les conseqüències econòmiques que acaben fent més difícil la vida de la gent del barri sense que hi hagi una percepció generalitzada dels beneficis que aquests espais donen a la vida cultural de l'entorn. En aquest sentit, les necessitats del barri del Raval són clares: cal un nou CAP; ja hi va haver un manifest d'una plataforma, i ja s'ha treballat de manera comunitària entre usuàries, treballadores del CAP i entitats del districte sobre aquesta necessitat.

Comenta que el seu grup està d'acord que no s'ha de confrontar salut i cultura, però puntualitza que, en aquest cas, el que hi ha, una vegada més, és un conflicte entre elits i classes populars,

entre un projecte més de la marca Barcelona i un barri amb una esperança de vida cinc punts inferior a la de Pedralbes i tres punts inferior a la mitjana de la ciutat.

D'altra banda, observa que el 2013, quan es va signar el conveni amb el MACBA, en un moment en què ja estava sobre la taula la necessitat d'ampliar o construir el nou CAP, es va establir una clàusula que establia que si en cinc anys no s'havia posat en funcionament aquest equipament, la concessió s'extingiria, però des d'aleshores han passat pràcticament sis anys i la necessitat d'un nou CAP segueix més vigent que mai i ha esdevingut una necessitat absolutament prioritària: tant les veïnes i l'Ajuntament com CatSalut entenen que aquesta és l'única solució per garantir un accés a la sanitat pública a les veïnes i els veïns del barri del Raval.

Per acabar, expressa el vot contrari del seu grup.

El Sr. PUIGCORBÉ vota a favor de la proposició del PSC, que entén que parla d'un problema general de barri, de ciutat i de país que, si més no, afecta tot el Consistori. Per això, no està d'acord que es demonitzi el Govern, i tampoc no comparteix l'afirmació de la Sra. Rovira que es tracta d'un conflicte entre elits i classes populars.

Afegeix que és un problema per al qual cal que es busquin solucions de consens entre tots plegats (primer, a l'Ajuntament i, després, entre totes les administracions), i comenta que ell ja va plantejar a la Sra. Pin la desubicació de la subestació, que entén que es podria ubicar a Montjuïc, i que els soterranis d'Endesa podrien esdevenir magatzems per al MACBA i per al CCCB, i podria tenir la inversió de la Diputació de Barcelona, que cada mandat dona 30 milions en qüestions d'inversió cultural.

La Sra. PIN entén que, en el fons, tothom està d'acord i sap que és un fals debat entre cultura i salut —lamenta que mediàticament s'hagi plantejat així— i que tothom, sobretot qui ha estat al govern, coneix la dificultat de trobar una ubicació adient per al CAP.

Subratlla que la nova ubicació per al CAP del Raval Nord s'està buscant des de febrer de 2016 i s'han estudiat diferents ubicacions que han estat descartades perquè no complien els requisits que estableix el Departament de Salut de la Generalitat sobre les ubicacions de centres d'atenció primària, i diu al Sr. Ciurana que no li consta que durant el seu mandat s'estudiés cap ubicació per al CAP, de manera que entén que té poca legitimitat per fer exigències al Govern en aquest sentit.

Tot seguit, explica que va votar a favor del Pla estratègic del MACBA perquè en aquell moment s'estaven buscant altres emplaçaments per al CAP i va considerar irresponsable vetar un pla estratègic quan hi havia l'esperança que el CAP es pogués ubicar en un altre lloc. Subratlla que cal poder donar continuïtat al Pla estratègic del MACBA, motiu pel qual es van plantejar diferents propostes d'ampliació i ara s'ha creat un grup de treball, i convida els grups a continuar debatent a partir de les conclusions d'aquest grup de treball.

Remarca que el Govern continuarà actuant amb coherència i, per tant, si els tècnics que saben quins són els requisits que ha de complir un espai per ubicar-hi un centre d'atenció primària diuen que hi ha un altre emplaçament viable, s'acatarà la seva decisió. D'altra banda, el Govern continuarà defensant que el MACBA té altres opcions d'ampliació que ha d'estudiar el mateix MACBA i alhora també cal poder tenir un CAP en l'únic emplaçament que, de moment, ha semblat adient.

Admet que també ha comès errors, concretament, haver pensat que el Departament de Cultura i el Departament de Salut de la Generalitat parlaven entre ells i haver tingut la convicció que tots sabrien que s'hauria de prioritzar un centre d'atenció primària al Raval i que, per tant, tots posarien fil a l'agulla per buscar una alternativa per al Museu d'Art Contemporani, i insisteix que caldria esperar a conèixer els resultats del grup de treball per poder acabar de valorar què

és el que cal fer. En aquest sentit, entén que tothom comparteix l'objectiu no de desgastar el Govern ni de criticar el MACBA ni els veïns, sinó d'aconseguir una ampliació del MACBA que respongui a les necessitats del projecte cultural que té el museu —recorda que el 53% del finançament l'aporta l'Ajuntament, l'única institució que ha augmentat les seves aportacions els darrers anys, la resta les han disminuït— i de tenir un centre d'atenció primària en bones condicions.

La Sra. ANDRÉS diu a la Sra. Pin que ha fet les coses malament i ha generat un problema tant a la Conselleria de Cultura com a la Conselleria de Salut: a la primera, perquè ha vist frustrades les expectatives que estaven incloses en el Pla estratègic i compromeses amb un conveni amb l'Ajuntament d'ampliació del MACBA a la capella de la Misericòrdia i, a més, perquè va rebre l'encàrrec d'elaborar un projecte d'ampliació del CAP al mateix espai que ocupa el CAP, perquè demostrés que s'hi podia ubicar; i a la segona, perquè li ha cedit de manera unilateral un espai que està compromès amb el MACBA per un conveni avalat pel Plenari de l'Ajuntament de Barcelona, de manera que ha disposat d'un solar del qual no podia disposar de manera unilateral perquè hi havia un acord col·legiat del Plenari.

Subratlla que l'actuació del Govern ha fet que apareguessin plataformes ciutadanes a favor del CAP i plataformes ciutadanes —no elitistes, perquè els que promouen la cultura també són ciutadans— a favor de l'ampliació del MACBA i que les unes es confrontessin a les altres, i diu a la Sra. Pin que no pot demanar als grups predisposició per solucionar un problema que ha generat ella sola actuant de manera unilateral. Per això, li demana que treballi pel consens entre tots els implicats, pel consens en els projectes d'ampliació del MACBA i d'ampliació del CAP, i que retiri l'expedient que havia de presentar demà de reversió del conveni a la Comissió d'Economia, atès que aquesta proposició s'aprovarà i que hi ha un grup de treball en marxa al barri per establir consensos i ella no està legitimada per portar un expedient per revertir un conveni de manera unilateral.

La Sra. BARCELÓ diu a la Sra. Pin que potser el que hauria de fer és demanar disculpes al Departament de Salut, al Departament de Cultura, al MACBA i als veïns que van ser enganyats, ja que se'ls va donar una paraula sobre un espai del qual no es disposava.

Entén que la Sra. Pin, que, a més, promou la participació, actuarà de manera conseqüent i, atès que hi ha un grup de treball que està treballant en l'àmbit de la participació per adoptar una solució i que el que es fa a la Comissió de Drets Socials té un sentit i una validesa, demà retirarà l'expedient que havia d'anar a la Comissió d'Economia. Li demana que expliciti si el retirarà, així com que no faci tants xous com el de la reunió de l'altre dia, que no donen cap resultat.

D'altra banda, subratlla que, si bé és trist que els grups de l'oposició hagin de demanar diàleg i consens, estan disposats a parlar les vegades que calgui perquè el CAP del Raval Nord no continuï en les condicions en què està, una situació vergonyosa en què es troba des del 2006, i perquè també es trobi una solució per al MACBA, un motor de l'economia a Ciutat Vella i un gran projecte de tota la ciutat (la cultura i l'educació són dos ascensors socials i en cap cas s'ha de renunciar a potenciar-les).

El Sr. CIURANA demana que no es caricaturitzin les persones que estan a favor del manteniment de la capella de la Misericòrdia per al MACBA, ja que són molts els que signen el manifest a favor del MACBA i després o abans han signat manifestos a favor d'Ada Colau.

En segon lloc, puntualitza que durant el seu mandat ni la Generalitat, ni veïns ni professionals es van dirigir ni a l'alcalde de Barcelona, ni al tinent d'alcalde de Cultura, ni a la tinent d'alcalde de Salut ni a la regidora de Ciutat Vella per demanar un espai per al CAP.

En tercer lloc, demana al Govern que faci la feina que ha de fer i deixi de responsabilitzar els altres. Concreta que el que ha de fer és gestionar sòl (hi té els instruments), i li recorda que va comprar Tantarantana i Lancaster (encara pendent de rehabilitació dos anys i mig després).

La Sra. BENEDÍ diu a la Sra. Pin que el primer error que es va cometre va ser enfrontar drets (concretament, el dret a la salut i el dret a la cultura), cosa que no es pot fer mai, i subratlla que l'Ajuntament ha de tenir voluntat de consens i no d'augmentar conflictes.

Tot seguit, explica que el PSC no ha acceptat l'esmena del seu grup (proposava suprimir la part que deia que no es portés res a votació i mantenir la part referida a la cerca de consens per trobar una solució), motiu pel qual s'hi abstenrà.

La Sra. PIN diu al Sr. Ciurana que, independentment de si durant el seu mandat algú es va adreçar al seu grup o no, aquest havia de complir un conveni vigent amb la Generalitat, i que ella, com a regidora del districte, tot i que no sigui una responsabilitat seva orgànicament, ha anat a visitar tots els centres d'atenció primària del districte, totes les escoles, tots els instituts, i en el moment en què entres al CAP del Raval Nord el primer que et diuen és que cal un nou espai.

Remarca que el fet que en tretze anys no s'hagi trobat un altre espai per al CAP demostra que no és un tema fàcil de resoldre, i comenta que pensar que hi ha un altre espai fàcil de trobar al Raval Nord —o, simplement, trobable— demostra un desconeixement del barri (densitat urbana, etc.) que entén que els grups no tenen.

Insisteix que s'ha creat un grup de treball per estudiar les alternatives i confirma que demà es passarà el tràmit de la Comissió d'Economia, però es compromet, si els grups així ho volen, a no portar-ho a votació al Plenari, en espera de les conclusions del grup de treball. Explica que el tràmit a la Comissió d'Economia sí que s'ha de poder passar per tal que si les conclusions del grup de treball diuen que l'ampliació del MACBA és viable en un altre lloc, es pugui accelerar el procés per tenir un nou centre d'atenció primària allà on fins ara sembla que és més òptim que estigui ubicat.

La Sra. SENDRA comenta que no es va trigar 24 hores a trobar tres espais per al MACBA.

La Sra. Pin expressa l'abstenció de BC, el Sr. Ciurana expressa el vot favorable del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, la Sra. Benedí expressa l'abstenció d'ERC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Villagrasa expressa el vot favorable del PP, la Sra. Rovira expressa el vot contrari de la CUP i el Sr. Puigcorbé expressa el seu vot favorable. S'APROVA.

Del Grup Municipal PP:

- 8.- (M1519/10971) La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: 1. Donar recolzament a la proposició de llei orgànica contra l'ocupació il·legal i per la convivència veïnal i la protecció de la seguretat de les persones i les coses en les comunitats de propietaris, registrada al Congrés dels Diputats el 31 de gener. 2. Reclamar de les forces polítiques amb representació parlamentària que recolzin aquesta iniciativa normativa antiokupa, pionera a Espanya, per ser d'interès general i necessària per corregir un greu problema social i de convivència ocasionat a causa d'aquestes activitats il·legals contràries al dret de propietat i a la seguretat de les persones i les coses. 3. Donar trasllat d'aquest acord a la Ministra de Justícia, a la vicepresident del Govern i als Portaveus Parlamentaris dels grups amb representació en el Congrés i el Senat, així com el President de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies.

El Sr. VILLAGRASA explicita que el seu grup ha presentat una proposició de llei per combatre l'ocupació il·legal d'habitatges que garanteixi el dret a la propietat, la seguretat de persones i bens i, sobretot, la convivència social, i exposa que la proposició planteja que es pugui desallotjar un habitatge ocupat il·legalment en un termini de 24 hores (sense haver d'esperar mesos, com passa ara), que es reforci el delictes d'usurpació passant d'una multa a una pena preventiva de llibertat d'un a tres anys i que s'agilitzin els processos penals, motiu pel qual també caldria modificar la Llei d'enjudiciament criminal.

Subratlla que «els alcaldes del canvi» han demostrat, per exemple a Barcelona, que hi ha més ocupacions que abans, i esmenta el cas del Patio Maravillas a Madrid i de la mort de tres persones a Badalona en un immoble com a conseqüència d'una sobrecàrrega elèctrica provocada per la punxada il·legal d'uns ocupes que van escapar sense avisar els veïns del que estava succeint.

A continuació, posa de manifest que en algunes situacions el fenomen ocupa ha donat lloc a màfies d'ocupacions i a la utilització d'alguns immobles per a activitats il·lícites, com en el cas dels narcopisos a Barcelona, i s'ha intentat que els ocupes s'emparin en esclertes legals o drets que assisteixen els ciutadans que sí que actuen dins la legalitat per cometre aquest atemptat contra la propietat privada, que és un dret constitucional.

En darrer lloc, aclareix que la proposició no té res a veure amb la protecció de persones en situació d'emergència habitacional o especial vulnerabilitat habitacional, la protecció de les quals es defineix en nombroses normatives i, sobretot, en el pes que recau en administracions autonòmiques i municipals, sinó que parla de les situacions d'ocupació il·legal relacionades amb problemes de convivència, seguretat, delinqüència i ocupació massiva i que, per tant, produeixen inseguretat i problemes de convivència al veïnat.

La Sra. FANDOS subratlla que el seu grup denuncia totalment les ocupacions que fan organitzacions mafioses que s'aprofiten i es lucren de la vulnerabilitat de moltes famílies, motiu pel qual va proposar al Congrés dels Diputats una reforma legislativa per accelerar les desocupacions irregulars d'habitatges de petits propietaris, d'entitats socials i d'administracions públiques (mai de grans tenidors), però entén que tot això ha d'anar acompanyat de solucions a la manca d'habitatge, un problema que pateix la ciutat i que fins ara el Govern ha estat incapaç de resoldre.

Dit això, assenyala que, a parer del seu grup, la proposició del PP va massa enllà i el seu grup no hi pot estar d'acord. Llegeix un article de la proposició de llei que planteja el PP: *«El que ocupare sin autorización debida un inmueble, vivienda o edificio ajenos que no constituyan morada o se mantuviere en ellos contra la voluntad de su titular, será castigado con la pena de prisión de 6 a 18 meses»*. El seu grup, tenint en compte que s'està parlant de moltes persones que són absolutament vulnerables i de persones que tenen necessitats i que l'article no fa cap distinció, considera que una modificació del Codi penal no és una bona solució. Per això, no pot donar suport a una proposició que endureix el Codi penal d'una manera increïble per a les persones que ocupen.

Explica que, per al seu grup, la solució ha de contenir mesures com les que ja ha aplicat el seu grup i, sobretot, que possibilitin que hi hagi més habitatge. En aquest sentit, diu als companys del PP que el seu govern no ha destacat per la seva acció a favor de l'habitatge i sí per dificultar l'acció del Govern de la Generalitat portant al Tribunal Constitucional una llei efectiva que donava resposta en matèria d'habitatge.

Per acabar, explicita el vot contrari del seu grup.

La Sra. BARCELÓ recorda que el seu grup va presentar una proposta de llei al Congrés dels Diputats relativa a la seguretat i a la convivència ciutadana en la qual posava de manifest la necessitat de protegir el dret a la propietat privada. Afegeix que hi ha petits propietaris que tenen habitatges per a la seva economia familiar i veuen com l'ocupació il·legal els dificulta tenir una aportació econòmica que necessiten per arribar a final de mes, i subratlla que és l'Administració pública, i no els petits propietaris, qui ha de donar resposta a les persones que recorren a l'ocupació per un estat de necessitat, i que sovint, davant d'una ocupació il·legal de propietats de petits propietaris, que moltes vegades pot donar lloc a conductes il·lícites, com per exemple els narcopisos, el sistema judicial és molt lent, mentre que en altres països es disposa de mecanismes molt més eficaços per posar fi a aquestes ocupacions, ja que només cal la intervenció del jutge o, fins i tot, les forces i els cossos de seguretat per desallotjar els ocupants de manera immediata i retornar la propietat als seus legítims propietaris. Per això, el seu grup entén que cal posar l'accent, principalment, en la regulació relativa als ajuntaments, que són les entitats més pròximes als ciutadans i poden garantir de manera més efectiva el compliment de la llei sobre el dret a la propietat.

Tot seguit, indica que a la proposta de llei que va presentar el seu grup es feia també referència a un nou article, a la Llei d'enjudiciament civil, que tenia l'objectiu d'agilitzar la gestió judicial perquè l'habitatge pogués ser retornat al seu propietari, i hi havia una modificació al Codi penal que permetia l'entrada al domicili si el denunciador al·legava causa d'ocupació i si es podia sospitar que en aquell habitatge hi havia un comportament il·lícit i il·legal.

Conclou que és molt important diferenciar entre les persones que estan en risc de vulnerabilitat, famílies que estan en estat de necessitat, sobretot quan hi ha menors, que han de tenir una resposta per part dels Serveis Socials, per part de l'Administració pública, i les ocupacions que impliquen un comportament il·lícit, en què el sistema judicial ha d'actuar d'una manera molt més ràpida. Demana al Sr. Villagrasa que aclareixi aquest punt.

La Sra. BENEDÍ expressa el vot contrari del seu grup, que no comparteix en absolut el model de ciutat, de país ni de res del Grup del PP, i que considera esgarrifós el text que ha llegit la Sra. Fandos. Afegeix que el seu grup no aposta per excloure ningú ni per treure la porra i començar a atonyinar, sinó per incloure i buscar solucions als problemes.

D'altra banda, subratlla que al seu grup no li agrada gens la proposició de llei del PP, ni que el Sr. Bou proposi desallotjar els ocupes en un màxim de 24 hores i condemnar-los a penes de fins a tres anys de presó sense tenir en compte la seva situació personal, i comenta que per al seu grup l'habitatge té una finalitat primera, que és la de viure; és un dret que s'ha de garantir i això s'haurà de tractar al Congrés dels Diputats.

La Sra. ANDRÉS posa de manifest que el 24 d'abril del 2018 la Comissió de Justícia del Congrés dels Diputats va aprovar la proposició de llei de modificació de la Llei d'enjudiciament civil en relació amb l'ocupació il·legal d'habitatges, que continuarà la seva tramitació al Senat, l'objectiu de la qual és combatre els fenòmens d'ocupació il·legal premeditada d'habitatges amb finalitats lucratives i que té un component important de sensibilitat social sobre el problema del dret habitacional. Concreta que aquest text que està en tramitació regula, d'una banda, les situacions de necessitat d'ocupació, i, de l'altra, la recuperació de la possessió de l'habitatge, de manera que preveu que les persones físiques propietàries o posseïdores legítimes, les entitats sense ànim de lucre amb dret a posseir i les entitats públiques propietàries d'habitatges puguin sol·licitar la seva recuperació de manera immediata en el cas que se'ls hagi ocupat. Explicita que aquesta llei exclou les persones jurídiques amb ànim de lucre propietàries d'habitatges, que no estaran emparades per aquesta

lleï, que preveu que, quan es detecti necessitat habitacional de les persones que ocupen, entrin a treballar els Serveis Socials locals i de la comunitat per tal de resoldre aquestes situacions.

Conclou que hi ha una lleï que va en un sentit molt diferent de la que proposa avui el PP, a la qual el seu grup no pot donar suport (hi vota en contra).

La Sra. ROVIRA vota en contra de la proposició, que el seu grup entén que parteix d'una premissa amb la qual no pot estar d'acord. En aquest sentit, posa de manifest la convicció de la CUP que la manca de garantia del dret a l'habitatge per part de les administracions és una evidència i, davant d'això i de la situació d'absoluta precarietat que pateixen les veïnes, aquestes han de tenir dret a ocupar. Afegeix que, a més de ser un dret davant d'una situació d'absoluta precarietat, cal tenir en compte el model de ciutat que s'ha construït, la gentrificació que està havent-hi en diferents barris de la ciutat, dels quals s'estan expulsant veïnes i als quals estan entrant noves veïnes amb rendes més altes —aprofita per demanar al Govern que faci l'anàlisi de l'índex de desigualtat de rendes a la ciutat que encara no ha fet— i subratlla que en aquest context, l'ocupació d'espais per part de les veïnes de la ciutat és una reivindicació imprescindible.

Comenta que ella mateixa ha crescut en la seva militància política en el si d'un espai ocupat al centre de la Sagrada Família del qual van sortir moltíssims col·lectius, xarxes comunitàries, festes majors i espais de trobada fora de la mercantilització que es troba a l'espai públic, de manera que el seu grup reivindica clarament aquests espais populars com a espais de contrapoder per plantar cara a la marca Barcelona, que expulsa les veïnes, joves i grans, dels seus barris i de la seva ciutat.

Conclou que avui l'ocupació ha de ser un dret que també sigui defensat per tal de poder tenir un espai on viure i, alhora, una reivindicació política davant d'una ciutat que s'ha venut a les grans marques i a les grans multinacionals, on cada cop menys persones poden accedir i viure.

El Sr. MONTANER diu al PP que els problemes socials i polítics s'han de resoldre amb mesures socials i polítiques, no enviant la gent a la presó, com ha fet aquest grup i com proposa fer amb una lleï orgànica de redactat molt horripilant, i observa que el 90% de les ocupacions estan relacionades amb les gravíssimes dificultats que té la gent per accedir a un habitatge, situacions de vulnerabilitat econòmica i exclusió residencial, i són poquíssimes les persones que ocupen perquè prefereixin estalviar-se el lloguer i molt poques les ocupacions conflictives o delictives. Per això, subratlla que per resoldre el problema de les ocupacions cal resoldre el problema de l'habitatge, per la qual cosa el PP ha fet ben poc i ara proposa una lleï orgànica per enviar a la presó les víctimes del sistema.

Tot seguit, observa que, si bé el dret a la propietat privada va ser un avenç de la Il·lustració, igual que el de la inviolabilitat del domicili, el dret a la propietat ve limitat per l'ús social d'aquesta propietat i pel bé comú, i es confronta amb el dret a l'habitatge, recollit a l'article 47 de la Constitució espanyola, de manera que el dret a la propietat i el dret a l'habitatge són, com a mínim, equiparables.

Per acabar, explicita el vot contrari del seu grup, que espera que la proposició de lleï orgànica no prosperi, i diu al PP que ha estat ell qui ha encès el gran problema de l'habitatge i ara vol criminalitzar les víctimes.

El Sr. VILLAGRASA diu que cadascú fa les interpretacions que vol i que, evidentment, el seu grup no comparteix el model d'ERC. Concreta que el que defensa el PP és que es respecti la lleï, i observa que la limitació de la propietat privada no és ocupació i que ocupar una propietat és il·legal.

Dit això, subratlla que la reforma de llei que proposa el seu grup planteja escurçar terminis i lluitar contra l'ocupació il·legal, sobretot la més conflictiva, com ara les que no tenen res a veure amb el dret a un habitatge digne, sinó que fan servir aquest dret com a excusa i després al pis ocupat no es viu sinó que s'hi fan altres activitats, i posa de manifest que el seu model no és el del Banc Expropiat o Can Vies.

Assenyala que la proposició de llei també vol lluitar contra els narcopisos (el Govern ha actuat contra més de 100 narcopisos ocupats il·legalment, una quantitat molt elevada) i les màfies que s'aprofiten de les ocupacions, i insisteix que l'objectiu és actuar contra les ocupacions il·legals, les que cometen accions delictives, les que generen situacions de conflictivitat social, de convivència i de seguretat.

D'altra banda, repeteix que la proposició no va en contra de les persones que tenen un problema d'emergència social o especial vulnerabilitat habitacional, ja que en aquests casos qui ha d'actuar són els Serveis Socials, no pas dient-los que incompleixin la llei i ocupin de manera il·legal un habitatge, sinó proporcionant-los sortides socials, i assegura que si es llegeix la proposició, en lloc de quedar-se amb titulars i estereotips i repetir les mateixes frases en cada debat, es comprova que no va contra les persones que tenen un problema social, sinó contra qui intenta aprofitar-se de l'excusa de tenir un habitatge digne per ocupar de manera il·legal o fer activitats il·legals en un pis ocupat, actuacions que generen problemes als barris on es duen a terme.

Per acabar, posa de manifest que l'aprovació o no d'aquesta proposició per part de la Comissió de Drets Socials és simbòlica, ja que on s'ha de debatre és al Congrés dels Diputats.

La Sra. FANDOS diu al Sr. Villagrasa que una part del seu discurs no té res a veure amb el que diuen els articles de la seva proposició de llei, que són molt clars i penalitzen la gent que ocupa sense cap mena de distinció i, fins i tot, parlen de condemnar a presó de tres mesos a un any «*quien promoviera la ocupación sin justo título, quien promoviera o incitara*». Entén, doncs, que el Sr. Villagrasa enviaria a la presó algunes de les persones que han participat en aquest debat per algunes de les coses que han dit.

Afegeix que una altra de les coses que planteja la seva proposició de llei és que les penes siguin superiors si l'ocupació ha estat de més de 15 dies, i demana al Sr. Villagrasa que no intenti enredar, ja que la proposició clarament vol portar a la presó persones que ocupen independentment que siguin vulnerables o no.

La Sra. BARCELÓ expressa el vot favorable del seu grup.

La Sra. BENEDÍ diu al Sr. Villagrasa que quan es llegeix és molt important tenir una bona comprensió lectora i que la Sra. Fandos ha fet un bon repàs d'alguns articles.

D'altra banda, comenta que, si bé el PP té dret a tenir la ideologia que té, ERC en té una altra i mai no podria donar suport al que avui està plantejant el PP, que, a diferència d'ERC, es manifesta amb la ultradreta, els aplaudeix i els té dintre del Govern o donant suport a un govern a Andalusia, cosa que ERC no farà mai.

La Sra. ANDRÉS torna a dir que està en tramitació una llei que no implica responsabilitat penal sinó civil perquè les persones físiques, entitats sense ànim de lucre i institucions públiques puguin recuperar la possessió i per donar solució a les persones que ocupen per necessitat habitacional. Demana que es doni suport a aquesta llei i que es retiri la proposició que s'ha entrat amb data 31 de gener amb una clara intencionalitat electoralista des d'un punt de vista radical del tractament del dret a l'habitatge que, evidentment, no és el que preserva el PP, que el que està proposant són penes de presó sense distincions. Subratlla que només faltaria

que una família desnonada amb fills que ocupa un pis perquè no té una altra solució perquè les institucions no la hi donen acabés a la presó, que és el que està proposant el PP.

El Sr. MONTANER reitera que en la proposició del PP l'ocupació s'entén de manera global, sense cap matís ni distinció; remarca que en la majoria dels casos els habitatges buits no tenen el seu ús social, i comenta que, si bé hi podria haver raons justificables, en principi no és justificable tenir un habitatge buit, ja que l'ús social d'un habitatge és que s'estigui utilitzant com a tal.

D'altra banda, coincideix que la pobresa no s'elimina enviant els pobres a la presó, sinó amb sous dignes, habitatge, etc., amb mesures socials i polítiques.

El Sr. VILLAGRASA diu a la Sra. Fandos que el Codi penal ja condemna la incitació a la comissió d'un delictes en tots els casos, i diu a la Sra. Benedí que ell no sap qui és l'extrema dreta, però sí sap que mai no s'abraçaria a un terrorista com Otegi.

La Sra. ORTIZ expressa l'abstenció del seu grup.

El Sr. Montaner expressa el vot contrari de BC, la Sra. Fandos expressa el vot contrari del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Cs, la Sra. Benedí expressa el vot contrari d'ERC, la Sra. Andrés expressa el vot contrari del PSC, el Sr. Villagrasa expressa el vot favorable del PP i la Sra. Rovira expressa el vot contrari de la CUP. ES REBUTJA.

- b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional
- c) Precs

Del Grup Municipal Demòcrata:

- 9.- (M1519/10980) Instar al govern municipal a informar a la Comissió del nombre total de places que ofertarà l'Ajuntament de Barcelona, el nombre de places reservades per a persones amb discapacitat física i intel·lectual, en quines dates està previst que es publiquin les corresponents convocatòries i si els exàmens seran adaptats.

(Punt tractat conjuntament amb el punt 6.)

Es dona per tractat.

- d) Preguntes

Del Grup Municipal Demòcrata:

- 10.- (M1519/10981) Quin és el capteniment del govern municipal sobre la propera obertura de l'establiment Dolhouse a la Rambla de Barcelona, quin impacte preveu que tindrà i quines accions té previst emprendre per a seguir treballant per una imatge de dona lliure de discriminació?

La Sra. VILA formula la pregunta.

La Sra. PÉREZ exposa que el local al qual fa referència la pregunta, al número 17 de la Rambla i que s'inaugurarà amb el nom de Dollhouse, fa dècades que disposa d'una llicència i no permetre'n l'obertura seria un greuge de prevaricació. Explica que se n'havia intentat obtenir una llicència de restaurant però el Pla d'usos no permetia aquesta activitat, i ara es vetllarà perquè els promotors s'ajustin a l'activitat que permet la llicència i no hi desenvolupin cap altra que no estigui autoritzada, cas en què es requeriria el cessament de l'activitat i, si fos necessari, es precintaria el local.

D'altra banda, indica que durant els primers mesos d'activitat se'n farà un seguiment acurat de l'impacte per poder-lo valorar i subratlla que s'han dut a terme moltes actuacions, algunes a partir del Pla de justícia de gènere, per una ciutat lliure de discriminacions i d'estigma. Concreta que s'han fet programes econòmics i plans per generar oportunitats laborals, s'han treballat qüestions relacionades amb la feminització de la pobresa i la precarietat, i es treballa amb les empreses de la ciutat amb programes com «Precària» per, entre altres coses, reorientar la feina i millorar els drets laborals en sectors feminitzats.

La Sra. VILA manifesta sorpresa i decepció pel fet que la resposta del Govern i, concretament, de la regidora responsable de Feminismes, una persona que entén que està compromesa amb la igualtat i els drets de les dones, sigui simplement que farà el tràmit administratiu d'aquesta llicència.

D'altra banda, comenta que hi ha un debat sobre el model de Rambla que es vol i el fet que s'obri un local d'espectacles sexuals on cada dia entraran i sortiran 400 persones va en contra del que predica el Govern, que diu que vol una Rambla amable i pacificada, i aquesta contradicció és encara més profunda si es té en compte que al local, que es diu «casa de nines» en anglès, es cosificaran o mercantilitzaran dones, se sexualitzaran per al gaudi d'un altre. Considera lamentable que el Govern no actuï davant d'això, sobretot quan es va presentar a les eleccions dient que anirien contra els poderosos i els explotadors. Pregunta si el Govern s'ha plantejat la possibilitat de restringir aquesta activitat o, si més no, d'obrir un debat sobre el model de ciutat que es vol.

Entén que el Grup de BC no està a favor d'un local amb dones que es despullen i ballen davant de 400 homes i, en qualsevol cas, el Grup Municipal Demòcrata hi està en contra, ja que això va en contra del dret de les dones, perquè les cosifica i estereotipa, i considera que el model lúdic de la ciutat ha de ser molt diferent.

Per acabar, demana al Govern que sigui més proactiu en aquesta qüestió —hi trobarà la complicitat del seu grup— i anuncia que properament li demanarà quants locals de prostitució hi ha a la ciutat, quants n'hi ha d'aquestes característiques i que hi hagi un pla concret per fer front a aquest model d'oci.

La Sra. PÉREZ remarca que en la seva resposta ha parlat de la posició del Govern, de l'impacte que es preveu que tindrà i de les actuacions que s'estan duent a terme per posar fi a la discriminació de les dones, però la seva obligació era parlar també del marc legal que empara aquesta llicència i de quina seria l'actitud reprovable d'un ajuntament que no respectés la llei, que en matèria de llicències és ben clara, i observa que les lleis catalanes també emparen l'obertura de locals com aquest.

Dit això, insisteix que es farà un seguiment acurat del local, sobretot per comprovar que s'ajusta a l'activitat per a la qual té llicència, i es continuarà treballant sobretot per posar fi a les desigualtats i les discriminacions, però també per posar fi a l'estigma que discursos com el del Grup Municipal Demòcrata posen sobre aquestes dones.

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal Cs:

- 11.- (M1519/10967) Reitera el govern municipal el seu suport al pla estratègic del MACBA aprovat a l'any 2017?

(Punt tractat conjuntament amb el punt 7.)

Es dona per tractada.

- 12.- (M1519/10968) Durant el 2018, quina ha estat la llista d'espera per a la primera visita de Serveis Socials per cada districte de la ciutat de BCN?

La Sra. BARCELÓ formula la pregunta.

La Sra. ORTIZ facilita les dades demanades, que s'ofereix a facilitar també per escrit:

- El temps d'espera per a primera visita el 2018 s'ha reduït un 15,2% respecte al tancament del 2017.

- Hi ha set districtes en què el temps d'espera per a primera visita s'ha reduït respecte del 2017 i en els tres que tenen més activitat (Sant Martí, Nou Barris i Horta-Guinardó) la reducció ha estat superior al 20%.

- El temps d'espera mitjà de la ciutat és de 20 dies.

- S'han introduït canvis organitzatius i de més dotació de recursos humans.

- En els districtes on el temps d'espera no s'ha reduït es partia d'una mitjana molt inferior: 14,5 dies a les Corts i 13,7 a Sarrià – Sant Gervasi.

Observa que les dades del tancament no ofereixen una fotografia clara del conjunt del que ha anat passant durant l'any i que l'entrada del nou conveni municipal just al final va fer que hi hagués molts més dies de vacances o d'assumptes propis (es van acumular tots els drets adquirits del 2018 al final perquè va ser quan es va tancar el conveni), cosa que ha alterat una mica les xifres de tendència del conjunt de l'any.

Per això, entén que les dades de tancament de febrer facilitaran una foto més fidel de quina és la tendència global de la reducció de dies d'espera.

La Sra. BARCELÓ comenta que de la intervenció de la Sra. Ortiz es desprèn que la reforma dels Serveis Socials no s'ha dut a terme i que les dades són les mateixes que a principis de mandat: en tancar el 2014 el temps d'espera per a primera visita era de 20 dies, exactament igual que ara. Pregunta de què han servit els 1,7 milions d'euros que es van invertir per fer la reforma dels Serveis Socials i que teòricament tenien l'objectiu, entre d'altres, d'agilitzar i reduir la llista d'espera.

D'altra banda, assenjala que a Barcelona l'índex de pobresa o de persones que estan en risc d'exclusió social és del 22,5% i ha augmentat el nombre de persones que dormen al carrer i que viuen en assentaments irregulars. Entén que, en aquest context, 20 dies d'espera per a una primera visita és excessiu, i que caldria mirar també el temps d'espera que hi ha per a visites de seguiment.

Per acabar, pregunta a la Sra. Ortiz si està satisfeta del que ha fet per reduir la llista d'espera, tenint en compte que aquesta se situa al mateix lloc que al desembre del 2014, i manifesta l'opinió que s'haurien d'haver fet molts més esforços per reduir-la, ja que a una persona amb problemes se li han de donar facilitats i no posar-li obstacles.

La Sra. ORTIZ comenta que la implementació dels projectes del programa «Impulsem!» va començar durant el 2018 i que, tal com diria qualsevol professional, la qualitat dels Serveis Socials no es pot mesurar només en funció dels dies d'espera per a la primera visita —això és simplificar molt—, sinó que també cal tenir en compte, entre altres coses, les visites de seguiment i la capacitat d'intervenció grupal i comunitària.

D'altra banda, diu a la Sra. Barceló que ella ha comparat les dades actuals amb les del 2014, sense tenir en compte que el 2015 hi va haver un augment important del temps d'espera i que en un any aquest temps s'ha reduït en un 15%, una dada que el Grup de Cs no recull perquè significaria reconèixer que hi ha hagut una millora.

Repeteix que, a més, ha augmentat el nombre de professionals, s'han fet millores organitzatives i pel que fa a les condicions, i s'ha impulsat l'atenció grupal als centres, i insisteix que al febrer es disposarà de la foto final.

En darrer lloc, posa de manifest que el Col·legi de Treballadores Socials ha felicitat el Govern per la feina feta i ha demanat com s'ha fet el procés del programa «Impulsem!» i quins projectes s'estan fent, però entén que la Sra. Barceló està de campanya, continuarà dient que tot és un desastre i no tindrà en compte les dades que li ha facilitat.

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal ERC:

- 13.- (M1519/10963) Quan es pensen re-emprendre des de l'Institut Municipal de Serveis Socials (IMSS) les reunions amb les treballadores i els treballadors del servei "A partir del carrer"?

La Sra. SENDRA indica que aquest punt es tractarà conjuntament amb el punt 19.

La Sra. BENEDÍ exposa que el seu grup s'ha reunit en diverses ocasions amb les educadores i els educadors del servei «A partir del carrer», que el primer cop van explicar que s'havien reunit amb l'Institut Municipal de Serveis Socials i amb Recursos Humans de l'Institut i en l'última reunió havien assolit diversos acords, com ara presentar la proposta d'internalització del servei a la mesa general de negociacions, on participen els i les representants sindicals, per tal que es pogués valorar la internalització abans del març i no igualar condicions fins al 2020, ja que el principal inconvenient presentat per l'Ajuntament era la manca de pressupost del 2019. Tanmateix, el primer acord no s'ha complert i, respecte del segon, no hi ha hagut cap resposta ni valoració per part de l'Ajuntament, i les treballadores subcontractades per Serveis Socials de l'Ajuntament de Barcelona, que fan feina a «A partir del carrer» i tenen el suport del mateix personal dels Serveis Socials, no entenen la poca interlocució que hi ha amb l'Ajuntament. Subratlla que la manifestació més representativa del principi d'eficàcia és resoldre els conflictes o, com a mínim, donar resposta de per què no s'han resolt o què s'està fent per tal de fer-ho.

Dit això, saluda els «A peu de carrer» presents a la sala, i formula la pregunta.

La Sra. ROVIRA saluda les companyes del servei d'educadores de carrer de la ciutat, que fan una tasca imprescindible al costat de les companyes de Serveis Socials, però no amb les mateixes condicions laborals, greuge que l'Ajuntament fa mesos que hauria d'haver solucionat i que s'emmarca en la situació d'externalització de serveis públics de l'Ajuntament, serveis de titularitat pública però que estan gestionats per empreses privades, amb la qual cosa es generen condicions diferenciades que sovint van en contra de la qualitat dels serveis i de la seva bona coordinació.

Davant d'aquesta situació, el seu grup vol saber en quin punt es troba la proposta de municipalització del servei d'educadores de carrer, com s'havia desenvolupat a la mesa de negociacions i quina valoració feia el Govern pel fet que el servei es municipalitzés ara, però les seves condicions no s'equiparessin a les de les treballadores municipals fins al 2020.

Comenta que el seu grup no entén que s'hagi d'anar insistint constantment en la negociació amb les treballadores que es troben en situació d'externalització de l'Ajuntament i que sembla que l'Ajuntament només escolti dos sindicats i no tingui la mateixa voluntat de diàleg quan hi ha batalles dins dels diferents serveis públics de titularitat pública però gestionats de manera indirecta i amb precarietat laboral, i posa en valor la lluita laboral diària i sovint inventiva de les treballadores que s'estan organitzant al seu lloc de feina malgrat les grans dificultats.

Per acabar, formula la pregunta corresponent al punt 19 i demana al Govern que treballi per fer allò que es va comprometre a fer.

La Sra. ORTIZ dona la benvinguda als educadors «A partir del carrer», un col·lectiu amb el qual el Govern s'ha reunit durant tot el mandat, i assenyala que el Govern en diverses ocasions ha parlat de la necessitat de signar un conveni que se signava pels sindicats representatius, que són els que hi ha a la mesa. Puntualitza, però, que el Govern també s'ha anat reunint amb els tres representants sindicals que formen part dels Serveis Socials bàsics i que també representen els educadors «A partir de carrer».

Tot seguit, recorda que es va dir que la internalització, una vegada finalitzat el contracte actual, podia ser efectiva a partir de l'1 de gener del 2020, això és el que es va acordar i ara s'estan fent les feines tècniques necessàries perquè això sigui així i s'està veient com es tanca amb Recursos Humans. En aquest sentit, informa que avui se celebrarà una trobada —n'hi ha hagut moltes— entre gerències de l'IMSS i de Recursos Humans per veure els informes jurídics necessaris i com tancar abans del maig. Observa que qui hi hagi a partir del maig també s'hauria de comprometre amb això.

D'altra banda, indica que ella personalment va trucar als representants dels dos sindicats que tenen representació a la mesa (UGT i CCOO) per explicar que aquest procés avançaria i que ja s'havia dit que una vegada aprovat el conveni aquest era el compromís i era dels serveis a prioritzar. Observa, però, que les coses no són tan simples com alguns volen fer veure i que de vegades alguns representants sindicals ho plantegen tot amb una simplificació extrema.

Conclou que, malgrat les dificultats, el Govern ha treballat i treballa perquè això sigui efectiu, el compromís és que s'iniciï aquest expedient i es deixarà tot enllestit perquè pugui ser efectiu l'1 de gener del 2020.

La Sra. BENEDÍ agraeix la resposta i reconeix que tot és complex i que les coses de vegades van més lentes del que tothom voldria, però demana al Govern que quan faci reunions, de seguida en faciliti la informació a les persones afectades, ja que no pot ser que passi el temps i no rebin cap resposta per part de l'Ajuntament, per una qüestió de delicadesa i de compromís amb els treballadors i les treballadores.

La Sra. ORTIZ informa que la Gerència de l'IMSS tornarà a convocar per veure com s'avança i acordar quina és la via, perquè es demana que abans del maig es vegi com s'inicia un expedient o com s'adquireix el compromís per fer-ho efectiu.

D'altra banda, subratlla que legalment cal veure què és més efectiu perquè això sigui realment una realitat i no s'alteri passi el que passi al maig, que és el que sempre han demanat els educadors, i comenta que, a parer seu, cal acordar també de quina manera es vol pactar, de quina manera s'aconsegueix un instrument que sigui factible i que realment doni garanties al col·lectiu.

Es dona per tractada.

- 14.- (M1519/10964) Amb quins equipaments culturals, municipals o consorciats, el govern de la ciutat ha establert contractes-programa i quins són els eixos estratègics que els defineixen?

La Sra. SENDRA formula la pregunta.

La Sra. ORTIZ cedeix la paraula al comissionat de Cultura.

El Sr. SUBIRATS posa de manifest que generalment es considera que els contractes programa en gestió pública, una modalitat que s'ha anat generalitzant, funcionen molt bé perquè permeten definir objectius sobre el nucli bàsic del que han de fer els equipaments i establir indicadors fixos i indicadors variables, de manera que el pressupost tingui una part fixa i una de variable, però per aplicar-los cal que hi hagi estabilitat pressupostària i una certa capacitat de predir, ja que no són anuals, sinó que es fan al llarg d'uns quants anys. Observa que en aquest cas no hi ha estabilitat pressupostària i que, sobretot en molts dels grans equipaments on està present l'Ajuntament i hi ha altres institucions, hi ha hagut una disminució d'ingressos per part de les altres administracions, i aquesta manca de seguretat jurídica i sobre l'estabilitat pressupostària ha fet molt difícil l'aplicació d'aquesta tècnica tot i que es valora positivament.

La Sra. SENDRA assenyala que hi ha hagut manca de previsió pressupostària, que l'Ajuntament ha fet un esforç per reequilibrar pressupostos i que hi havia una oportunitat per corregir un problema endèmic relacionat amb la reivindicació que equipaments nacionals puguin tenir una estratègia de ciutat, una oportunitat per escoltar el que la ciutat demana a aquests equipaments perquè serveixin de palanca per a una política cultural que ha d'arrelar al territori, als col·lectius. Afegeix que aquesta situació en què el Govern de la ciutat té una preeminència en la governança d'aquestes institucions permetia trencar amb l'elitisme cultural i desenvolupar polítiques molt més democràtiques. En aquest sentit, observa que la cultura és la base de l'equitat i, per tant, els dèficits culturals generen desigualtats estructurals, de manera que hi havia una oportunitat perquè dins l'Ajuntament es marquessin les pautes i les prioritats i es demanés allò necessari a les institucions perquè els equipaments fossin internacionals, nacionals i, alhora, una palanca per a la ciutat.

El Sr. SUBIRATS exposa que en els darrers mesos s'han començat a produir canvis molt importants en institucions com el CCCB, l'Auditori o el Teatre Lliure i en tots aquests casos la nova direcció està plantejant programes per a tres o quatre anys, i que en allò en què l'Ajuntament té més capacitat de decisió (museus municipals, fàbriques de creació i biblioteques) s'han impulsat i s'estan impulsant plans per a quatre anys.

D'altra banda, observa que quan és més difícil aplicar contractes programa és quan any rere any tant la Generalitat com el Ministeri redueixen la seva presència en els grans equipaments i és l'Ajuntament qui n'ha d'anar mantenint el finançament.

Tot seguit, explica que l'Ajuntament ha plantejat eixos estratègics que aplica tant als museus com a les fàbriques de creació, a les biblioteques i a la influència en aquests programes, i es poden veure en els programes que han presentat Judit Carreres, Robert Brufau o Joan Carles Martel en els seus equipaments. Especifica que són elements com l'excel·lència, la internacionalització, el vincle amb el sector cultural, el vincle amb el territori i el reforç de la relació entre cultura i educació per reforçar, com comentava la Sra. Sendra, el paper de la cultura en l'àmbit de l'equitat.

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal PSC:

- 15.- (M1519/10976) Com afectarà les retallades del pressupost municipal en l'ICUB i les polítiques culturals de la ciutat?

La Sra. ANDRÉS exposa que el 2018 l'ICUB va rebaixar el seu pressupost en un percentatge aproximadament d'un 4%, cosa que, a parer del seu partit, malbaratava l'esforç que havia fet el seu grup des del Govern en l'exercici anterior, el 2017, per incrementar el pressupost i situar-lo en un 5% del total municipal, i el 2019 l'ICUB va prorrogar el pressupost, de manera que la retallada de l'any anterior es va consolidar. Afegeix que, al marge d'aquestes retallades, en el pressupost ordinari algunes inversions previstes en matèria cultural no s'han realitzat, com va reconèixer el comissionat a la biblioteca de Sarrià, cosa que el seu grup va agrair.

Davant d'aquests fets, el seu grup presenta aquesta pregunta, que formula.

El Sr. SUBIRATS indica que el Consell d'Administració de l'ICUB, que es va reunir recentment, va aprovar una despesa corrent per al 2019 de 131.390.590 euros, una xifra inferior a la de la despesa corrent executada el 2018 (133.931.383 euros). Observa, però, que la despesa corrent aprovada no és una xifra definitiva, ja que caldrà sumar-hi les aportacions procedents d'altres àrees de l'Ajuntament. Afegeix que la relació dels ingressos i de la distribució de despeses en els diferents equipaments culturals al final del 2018 va ser notablement diferent de la que hi havia al principi i ha anat més aviat en benefici de molts d'aquests equipaments, i que la previsió d'execució no es pot concretar al febrer.

La Sra. ANDRÉS diu al Sr. Subirats que esperava una resposta amb una valoració política de l'impacte del pressupost en les polítiques culturals de la ciutat.

El Sr. SUBIRATS respon que, a parer seu, les previsions són més aviat positives, i esmenta el festival Obertura, una iniciativa del Sr. Collboni i el Sr. Marcet quan estaven a l'ICUB que continua. Respecte d'això, explica que la taxa turística forma part del pressupost de l'ICUB i que, mentre que el 2018 es van destinar 100.000 euros al festival Obertura, el 2019 se n'hi destinaran 200.000. Observa que, si bé això no és pròpiament pressupost de Cultura, té un impacte molt importat.

Tot seguit, assenyala que, en el cas de la Quinzena Dansa Metropolitana, enguany es disposa de 200.000 euros afegits procedents de l'àmbit de la Diputació, de manera que hi pot haver una compensació. Afegeix que Sant Cugat aportarà 100.000 euros al finançament de l'activitat i que l'aportació de l'Hospitalet ha crescut fins als 100.000 euros.

Per acabar, comenta que la lògica que els pressupostos municipals necessàriament han d'augmentar per aconseguir que es facin més coses és una visió incrementalista que pertany a una altra època, ja que actualment hi ha més capacitat de fer coses activant altres mecanismes. Per exemple, s'està fent la Biennial de Ciutat i Ciència, implicant moltíssimes entitats i, malgrat que el pressupost ha estat relativament petit, s'han pogut fer unes 70 activitats i se'n faran més fins a finals de març. Per això, entén que cal trobar la manera de treballar en aquest àmbit, sense oblidar que l'esforç que fa l'Ajuntament en cultura és bastant superior al que fan les altres institucions.

Es dona per tractada.

- 16.- (M1519/10977) Quants habitatges i persones s'han beneficiat, des del 2015, dels programes de rehabilitació de llars i edificis, en especial en el programa de finques d'alta complexitat (Pla de Barris), així com els imports executats en aquests programes? Detallats per anys i programes.

La Sra. ANDRÉS formula la pregunta.

El Sr. MONTANER subratlla que la rehabilitació ha estat una aposta molt forta d'aquest mandat, ja que Barcelona és una ciutat ja compacta i l'important és apostar per rehabilitar i millorar la qualitat de vida, la salut, etc. de les persones, dels habitatges i dels barris.

Dit això, exposa les dades demanades, que també facilitarà per escrit:

- A la convocatòria general del 2015 es van aprovar 630 expedients, que van beneficiar 10.100 habitatges i aproximadament 23.200 persones amb un import subvencionat d'uns 27,5 milions.

- A la convocatòria general del 2016 es van aprovar 790 expedients, que van beneficiar 12.337 habitatges i aproximadament 28.300 persones amb una inversió subvencionada de 25,5 milions.

- A la convocatòria general del 2017 es van aprovar 1.321 expedients, que van beneficiar 18.292 habitatges i aproximadament 42.000 persones amb una subvenció total de 31,4 milions.

El mateix any es va crear la primera convocatòria de finques d'alta complexitat a través de l'estudi de les finques que estaven en pitjor estat a tota la ciutat, que coincideixen especialment amb el Pla de barris. S'han signat convenis d'assessorament amb 123 de les 440 finques incloses al Pla; ja han demanat subvenció 40 d'aquestes finques i el 2019 s'estan començant les primeres obres d'aquestes rehabilitacions de finques completes d'alta complexitat.

La Sra. ANDRÉS agraeix les dades facilitades i que es facilitin per escrit per poder-ne fer seguiment, i comenta que segons dades obtingudes al web del Consorci, els pressupostos no havien estat tan optimistes com altres vegades.

Indica que al seu grup l'interessa molt l'execució de despeses, quanta és la inversió, però també quanta és la despesa que s'ha realitzat en rehabilitació, i el preocupen casos com el del barri del Besòs, on hi ha 33 finques en espera de rehabilitació i només 13 han estat valorades —pregunta quina previsió hi ha en aquest sentit i si en aquest barri hi ha 116 o 118 ascensors pendents d'instal·lar.

Conclou que cal contrastar les dades i fer-ne seguiment perquè una cosa és la consignació pressupostària i una altra l'execució i que es pugui fer tota la despesa corresponent al pressupost consignat.

El Sr. MONTANER aclareix que les xifres que ha facilitat corresponen a quantitats executades i observa que en tot el mandat s'hauran dedicat 114 milions d'euros a rehabilitació, quan al mandat del Sr. Trias se n'hi van dedicar 43 i al del Sr. Hereu, 50.

D'altra banda, indica que els propers anys es farà un pla més intensiu per al Besòs i altres àrees de Barcelona, ja que hi ha finques que han de tenir intervenció i el mecanisme va finca per finca, però es farà un diagnòstic d'intervenció més urgent al Besòs.

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal PP:

- 17.- (M1519/10972) En quina fase es troben les negociacions entre l'Ajuntament de Barcelona i el Govern d'Espanya perquè Barcelona pugui albergar el llegat de l'agent literària Carmen Balcells (especificant calendari, assignació de recursos i emplaçament, entre altres)?

El Sr. VILLAGRASA formula la pregunta, que fa referència a una proposició del Grup del PSC aprovada al desembre del 2015, i subratlla que Carme Balcells va tenir un paper primordial a fer que Barcelona esdevingués capital de l'edició del llibre en castellà.

El Sr. SUBIRATS confirma que al desembre del 2015 es va aprovar una proposició del PSC (tots els grups municipals hi van votar a favor excepte la CUP, que s'hi va abstenir) que demanava que la ciutat fos dipositària del llegat de Carme Balcells, però observa que el fet que des d'aleshores hi hagi hagut quatre ministres de Cultura, quatre consellers de Cultura i tres responsables de Cultura municipal ha dificultat que es trobés la tranquil·litat necessària per plantejar aquesta qüestió, amb la qual el Govern està absolutament d'acord.

Dit això, informa que per ara s'ha parlat tant amb la consellera de Cultura, la Sra. Laura Borràs, com amb el ministre de Cultura, el Sr. José Guirao, i s'ha avançat en la línia que els fons puguin estar físicament en un lloc i ser consultables en un altre, o bé que encara que siguin propietat de l'Estat, puguin ser consultables a Barcelona.

El Sr. VILLAGRASA manifesta el desig que en els mesos que queden de mandat hi hagi prou estabilitat per accelerar les negociacions, i pregunta si s'ha pensat quin equipament albergarà el llegat de Carme Balcells.

El Sr. SUBIRATS respon que encara no s'ha confirmat si hi ha la possibilitat de distingir propietat d'ús i d'ubicació, però la setmana passada se'n va estar parlant amb el fill de la Sra. Balcells, el Sr. Lluís Palomares, que s'ha incorporat al debat, i hi ha una possibilitat en el marc de la nova biblioteca provincial (ja s'ha demanat la llicència municipal per a l'enderroc necessari per començar la construcció de la biblioteca). D'altra banda, comenta que es treballa perquè no passi el mateix amb altres fons, com ara el de l'editorial Anagrama —es treballa amb el Sr. Jorge Herralde—, i, per tant, perquè Barcelona continuï mantenint el llegat i el patrimoni que la fan capital literària tant a Espanya com en relació amb Llatinoamèrica.

Es dona per tractada.

- 18.- (M1519/10973) Quants habitatges del model Housing Firsts ha incorporat l'Ajuntament de Barcelona en la lluita contra el sensellarisme durant els anys 2017 i 2018? Desglossar per anys.

El Sr. VILLAGRASA formula la pregunta.

La Sra. ORTIZ recorda que la prova pilot sobre Housing First es va posar en marxa el 2015 i indica que al juny d'aquell any hi havia 25 habitatges funcionant, el 2016 n'hi havia 60; el 2017, 65; el 2018, 68, i enguany se n'incorporaran 24.

Afegeix que, atès que era una prova pilot, el mateix contracte preveia que s'anirien incrementant, i es preveu que no només hi hagi una provisió privada de l'habitatge, que genera problemes d'estabilitat atesa la llei de contractes de lloguer, sinó que també hi hagi provisió d'habitatges del Patronat, cosa que donaria l'estabilitat que necessiten les persones que hi accedeixen.

El Sr. VILLAGRASA agraeix les dades, que demostren que, de moment, s'han superat les expectatives, ja que per al 2017-2018 es plantejaven 50 habitatges i per al 2019-2020, 50 més.

La Sra. ORTIZ comenta que a part del Housing First —ara es renova el contracte i s'amplia—, s'ha treballat amb el Consorci de l'Habitatge perquè una part pogués facilitar el conveni amb

Hàbitat3 per donar continuïtat al projecte, i es vol posar en marxa un projecte de Housing First comunitari, un model en què els pisos estan en una mateixa escala i gaudeixen d'espais comuns. En aquest sentit, observa que dins dels models de Housing hi ha Housing Led i Housing First, que han funcionat per exemple a Finlàndia. Explicita que tot això s'incorporarà durant aquest any i en la implementació del Pla de sensellarisme.

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal CUP:

- 19.- (M1519/10969) Es pensa presentar la proposta de municipalització del servei de les educadores de carrer (APC) a la mesa de negociacions, tal i com se'ls hi va dir que es faria a la última reunió? S'ha valorat l'oferta feta per part del servei de ser municipalitzats abans del març i no igualar condicions fins 2020, en aquest sentit es va acceptar el repte, com s'està desenvolupant, tenint en compte que no tenim cap notícia?

(Punt tractat conjuntament amb el punt 13.)

Es dona per tractada.

e) Seguint Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal PSC:

- 20.- (M1519/10978) Que s'informi de l'estat d'execució del prec acceptat a la Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports, de 10 de juliol de 2018, amb el redactat següent: (M1519/9407) Instar el Govern municipal a realitzar un nou tancament perimetral per a l'escola bressol municipal El Niu, que garanteixi la privacitat i seguretat dels i de les infants de l'escola.

(Es contestarà per escrit.)

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal PP:

- 21.- (M1519/10974) Es requereix al Govern municipal que informi sobre les gestions realitzades i l'estat d'execució del prec següent (M1519/7144), acceptat en la sessió de 14 de novembre de 2017: Que l'Ajuntament de Barcelona reforci el programa RESPIR per tal de donar cobertura a les necessitats que tenen els infants i adolescents amb trastorn de conducta, donant suport a projectes específics d'acolliment residencial de caràcter temporal i de lleure.

El Sr. VILLAGRASA enuncia el prec del qual demana seguiment.

La Sra. ORTIZ recorda que la mesura a la qual fa referència el prec forma part de la mesura de govern per la democratització de la cura 2017-2020, de la qual poden gaudir persones amb discapacitat i les famílies cuidadores en el seu entorn, i comunica que, en el marc de l'Acord Ciutadà, la setmana passada es va crear la Xarxa d'Accessibilitat i Vida Independent (XAVI), on participen 60 entitats, i un dels grups de la qual és el de suport a famílies que ha elaborat un mapa dels projectes «Respir» que hi ha a la ciutat, tant els que es fan en col·laboració amb

entitats, amb suport econòmic de l'Ajuntament, com els mateixos serveis municipals. Subratlla que el treball en xarxa permet que qualsevol persona amb diversitat funcional pugui ser atesa i derivada al millor recurs en funció de les necessitats que tingui aquella família.

D'altra banda, esmenta el programa «Temps per a tu», adreçat a joves i adults, en què participen l'escola Paideia, l'entitat Sant Pere Claver i d'altres que promouen espais d'oci i de «Respir», tant per a les persones amb discapacitat com per a les famílies; el servei d'atenció a urgències i emergències socials (de vegades no és una situació de «Respir», sinó que la persona cuidadora no pot fer-ho i hi ha aquest servei), i el programa de subvencions de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat, a través del qual també es financen projectes de «Respir» de les entitats i, per tant, de manera derivada també s'amplia aquesta xarxa.

Conclou que, si bé el Govern és conscient que cal anar ampliant aquests espais, com s'ha fet amb persones amb dependència i persones grans, se segueixen les mesures que s'havien previst en aquest sentit.

El Sr. VILLAGRASA agraeix la informació.

Es dona per tractada.

VI) Mocions

VII) Declaració Institucional

Única.- La Comissió de Drets Socials, Cultura i Esports acorda: Primer.- Condemnar el creixement d'actituds intolerants en vers el col·lectiu LGTBI, fruit dels postulats de certs partits d'extrema dreta. Segon.- Rebutjar qualsevol afirmació i acció que atempti contra el principi de respecte al dret de viure la diversitat sexual i afectiva en plena llibertat a la nostra ciutat, en qualsevol espai públic i privat. Tercer.- Reiterar el suport i col·laboració a la tasca que les entitats estan fent a la ciutat, en especial el Observatori contra l'homofòbia per visibilitat i denunciar aquestes agressions. Quart.- Expressar de nou el compromís, històric, de la nostra ciutat en defensa dels drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals (LGTBI) i la ferma convicció d'evitar-los situacions de discriminació i violència i d'actuar amb tota la contundència, si aquests es produeixen. Cinquè.- Reforçar els programes als centres educatius, com el Projecte Xarxa d'Escoles i instituts per a la igualtat i la no discriminació, que té per objectiu prevenir que es va iniciar en el passat mandat, l'any 2012, als centres educatius i que té com a objectiu prevenir la violència i la discriminació basades en la diversitat funcional, la diversitat ètnica i cultural i la diversitat sexual, afectiva i de gènere. Sisè.- Comunicar la present Declaració als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, al govern de la Generalitat i als grups parlamentaris del Congrés dels Diputats.

La Sra. VILA llegeix la declaració.

La Sra. Ortiz expressa el vot favorable de BC, la Sra. Fandos expressa el vot favorable del Grup Municipal Demòcrata, la Sra. Barceló expressa el vot favorable de Ciutadans, la Sra. Benedí expressa el vot favorable d'ERC, la Sra. Andrés expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Villagrassa expressa el vot favorable del PP, la Sra. Rovira expressa el vot favorable de la CUP, el Sr. Ardanuy expressa el seu vot favorable i el Sr. Puigcorbó expressa el seu vot favorable. S'APROVA.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les 13.49 h.